

Tineretul lumii

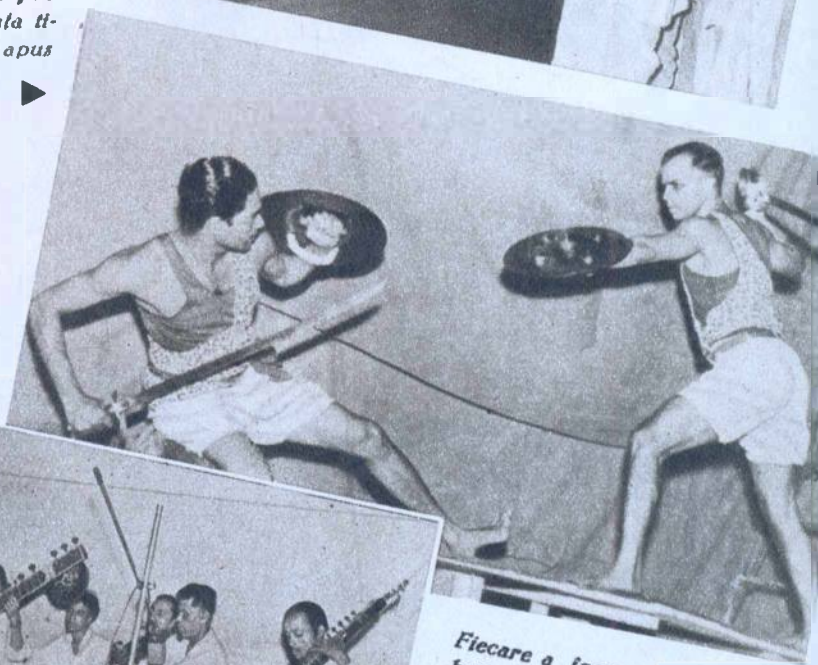
In acest număr:
Zece zile cu tineretul sovietic
Colaborare cu adevărat universală

Programul cuprindea o expoziție unde produsele naționale erau vecine cu arta folclorică. Iată-l cu prilejul vizitării expoziției pe prof. N. K. Sīdhanta, vicecancelarul Universității din Calcutta, înconjurat de membri ai secției „Tineretului muncitor”

Cultura a avut un toc de seamă la acest festival. Astfel artiștii statului Kerala au venit să interpreteze dansul săbiilor în fața tinerilor din Bengalul de apus

Concurs de frumusețe... masculină: Shib Sankar Chatterju este acela care a fost declarat „Mister Festival.”

Fiecare a încercat să contribuie la succesul festivalului; iată o orădinată orchestră de instrumente populare indiene

Sărbătoare la CALCUTTA

Se spune: „Moscova — orașul celui de-al VI-lea Festival”, dar s-ar putea spune tot atât de bine: „Pământul — planeta celui de-al VI-lea Festival”, căci festivalul nu înseamnă numai manifestările ce se desfășoară la Moscova între 28 Iulie și 17 August, ci — am putea chiar să spunem — milioanele de tineri care pe toată planeta au participat sau participă într-un fel sau altul la un aspect al festivalului. Este cazul nenumăratelor festivaluri care, pe scară națională, locală sau regională, s-au desfășurat și se mai desfășoară încă mai peste tot în lume. Unul din acestea este și Festivalul Bengalului de apus, unul din statele Indiei, de unde corespondentul nostru din Calcutta ne-a trimis acest fotoreportaj.

Fotoreportaj
de
ALOK B. GUHA
corespondentul
nostru

In cinstea „zitel” lor, fetele au decorat în mod plăcut și artistic sala de festivități!

Dar te poți distra și în timp ce muncești... Iată întrecerea la terasamente

La KIEV se deschide cel

de-al IV-lea Congres al F.M.T.D.

Nu-i așa că sînt drăgute aceste tînere fete ucrainene ce au
venit pentru noi pe dealul de pe malul Nîprului, în împrejurimile
epului?

(Foto : „BMENA”)

Pe ziua de 16 august se deschide cel de-al IV-lea Congres
al F.M.T.D. în capitala Ucrainei : Kiev. Discuțiile largi și adînci
ce au avut loc în timpul pregătirilor și cărora le-am deschis
paginile revistei noastre vor continua în timpul celor 7 zile cît
va dura congresul. Cel de-al IV-lea Congres va fi unul din eve-
nimentele cele mai importante pentru viitorul F.M.T.D. și al ti-
neretului nostru. It urăm mult succes!

Trăscă cel de-al IV-lea Congres!

Colaborare cu adevărat universală

de BRUNO BERNINI

președintele F.M.T.D.

CUPRINSUL

Pagina	
1	Colaborare cu adevărat universală de BRUNO BERNINI
4	Colaborare între tineri de V. VDOVIN
6	Patru întrebări despre cel de-al IV-lea Congres de T. LORINC
7	Tinerii Quakeri de JOHN WOODS
8	La Cazane de M. ZONIS
10	Vîsul lui Alberto de A. M. OSTOS
12	... Și totuși a fost o călătorie de explorare! de G. STUHLIK
17	Esperanto de G. HARABAGIU
18	Ne scriu cititorii
20	Cine vrea să corespundă cu noi?

„La revedere, pe curînd” — mi-a scris prietenul meu Mohamed Omer. La revedere, ca formulă, fiindcă, în realitate, nu ne-am întîlnit niciodată. Aceasta nu ne împiedică totuși să fim prieteni. Într-o organizație internațională nu este necesar ca toți membrii să se cunoască personal pentru a fi prieteni. Nici nu îmi mai aduc aminte cîte scrisori am primit de la el „pentru ca problemele tineretului din țara sa să fie cunoscute în lume...”, pentru a se informa despre „învățămîntul profesional în Danemarca, în Cehoslovacia...”.

Organizația din care face parte, Uniunea Tineretului Sudanez, este una din cele 24 de organizații care s-au afiliat anul acesta la F.M.T.D. „O frumoasă organizație de tineret care dorește să aibă legături de prietenie și de colaborare cu toți, dar într-adevăr cu toți tinerii din lumea întreagă și cu organizațiile lor...”

Poate că mă voi întîlni cu prietenul meu Omer pentru prima dată la cel de-al IV-lea Congres al Federației noastre. Și cu cîți alții? Cu cîți prieteni vechi nu ne vom revedea noi?

Recitesc la întîmplare cîteva note din carnetul meu... Sukatno, Indonezia. În ciuda tinereții sale, este deputat în Parlament și secretar general al Pemudei Rayat, organizație ce cuprinde aproape 1.000.000 de tineri. Ne-am întîlnit pentru prima oară la Viena, în 1953, împreună cu reprezentanții a 63 de țări, cu prilejul Întîlnirii internaționale a tineretului de la sate. Îmi mai amintesc și astăzi discuțiile noastre înflăcărâte. Eram amîndoi membri în comisia ce a elaborat Carta mondială a drepturilor tineretului de la sate și recomandările pentru E.C.O.S.O.C. și F.A.O.

Emo Egoli, Italia. L-am cunoscut cînd mai era încă secretarul Tineretului Socialist din Veneția. Astăzi el este secretarul național al Tineretului Socialist Italian. Împotriva tuturor blocurilor,

COLABORARE CU ADEVĂRAT UNIVERSALĂ

este un partizan înflăcărat al „Europăi...“, al adevăratei Europe, aceea pe care am învățat să o cunoaștem pe băncile școlii și care nu este și nici nu poate fi doar de o parte sau de alta a Elbei, ci care se întinde... din Urali pînă la Atlantic, din Atlantic pînă la Mediterana...

Doamna Akiko Seki, Japonia. Am întâlnit-o pentru prima oară la Helsinki, la ședința Comitetului nostru Executiv. Ea este aceea care a înființat „Vocile Cîntecului“, mișcare corală ce grupează peste 1.000.000 de tineri...! Cîntecele lor cîntă lupta înverșunată a tineretului japonez împotriva primejdiei atomice... speranțele și forța tineretului lumii ce dorește să trăiască, să construiască și să îmbogățească patrimoniul ce i l-a încredințat omenirea...

Orlando Cantuaria, Chile, președintele Tineretului Radical din țara sa. Ne-am cunoscut nu demult, la Berlin. El îl reprezenta pe vicepreședintele nostru Raoul Morales la Sesiunea Comitetului Executiv. S-a bucurat de îndată de simpatia tuturor pentru felul deschis în care își expunea ideile și pentru contribuția sa la elaborarea documentelor celui de-al IV-lea Congres.

Și pe cîți alți nu-i vom revedea la Kiev?... Pe vicepreședintele Federației Tineretului Democrat Chinez și pe secretarul general al Y.M.C.A., pe care i-am vizitat la Shanghai, în casa lor minunată, cu prilejul călătoriei în China a delegației internaționale din care făceam și eu parte...

Cine știe... poate și pe Kaarlo Olani Keronen, de la Tineretul Finlandez, care a venit anul trecut să ne facă o vizită la sediu. Era plin de entuziasm, vorbea de „ucenicie, de dezvoltarea tehnicii, de experiențele tineretului italian, francez, român, sovietic“. Se întorcea din București, de la Seminarul tineretului muncitor. Poate și pe domnul Gimior, de la Federația Muncitorească Sportivă și de Gimnastică, pe care l-am cunoscut la Seminarul sportiv din 1956... Pe Miloslav Vecker, președintele Uniunii Tineretului Ceh... și pe cîți alții! Peste 780 de organizații de tineret au participat în cursul acestor ani la activitățile F.M.T.D., care grupează ea singură peste 200 de organizații. 200 de organizații care, ca și aceea a prietenului meu Omer, „doresc să stabilească legături de prietenie și de colaborare cu toți, dar într-adevăr cu toți tinerii din lume și cu organizațiile lor“. Căci acesta este sensul Federației noastre, sensul existenței și vieții sale.

Forțe și curente diferite conviețuiesc în sînul ei într-un respect reciproc. Pentru a intra în Federația noastră nu este nevoie să renunți la propriile tale idei și să adopți pe cele ale altora. Nu trebuie decît să respecti ideile altora și printr-un respect reciproc să găsești punctele comune ce pot uni tineretul în interesul păcii și prieteniei. Acesta este și conținutul pe care noi îl dăm dorinței noastre de colaborare și sensul ce reiese din dezbaterile noastre în jurul pregătirilor celui de-al IV-lea Congres al nostru.

★

„Tineretul lumii“ a publicat un material vast, exprimînd diferitele puncte de vedere asupra problemelor ce preocupă actualmente tineretul lumii și care vor constitui centrul lucrărilor congresului nostru: educația, munca, amenințarea atomică, colonialismul, prietenia și pacea. Numai o colaborare cu adevărat universală poate aduce soluționarea lor mai grabnică. „Iată problema de la care trebuie plecat“ — remarca un cititor al „Tineretului lumii“, referindu-se la articolul meu apărut în numărul din luna mai.

Despre colaborare se vorbește astăzi mai peste tot. Dar pentru a fi o adevărată colaborare, ea trebuie să tindă să devină universală. Într-adevăr, dacă tendința este să se excludă o organizație de tineret sau alta, o țară sau alta, sau, și mai rău, dacă se colaborează împotriva lor, atunci nu se mai poate vorbi de colaborare, ci mai curînd de despărțirea lumii.

Cel de-al IV-lea Congres al F.M.T.D. trebuie să-și propună să caute piedicile ce mai frînează încă dezvoltarea colaborării și să vadă cum pot fi înlăturate. Dați-mi voie să vă vorbesc aici despre cîteva din aceste piedici și să citez cîteva fapte.

Una din acestea este tentativa unora de a impune altora propriile lor păreri sau încercarea de a folosi colaborarea pentru propriile lor interese. De curînd, de pildă, anumite organizații și Uniunea Internațională a Tineretului Socialist au condiționat colaborarea cu noi, cerîndu-ne să ne luăm pur și simplu angajamentul de a dezvolta aceste organizații membre în anumite țări. Aceasta era exact ca și cînd noi am cere altora să facă munca noastră.

Punctul de la care pornim noi este diferit. Și nu vom face observația că în timp ce ni se cere nouă să facem aceasta, tocmai în anumite țări din Europa occidentală nici nu există mișcare de tineret, cu toate tradițiile vechi și forțele partidelor socialiste. Căci pe noi nu ne privesc formele anumite dintr-o țară sau alta. Noi nu ne pronunțăm decît pentru libertatea organizațiilor de tineret de pretutindeni. Credem că tineretul și forțele politice și sociale ale fiecărei țări sînt acelea ce trebuie să găsească formele care să le convină cel mai bine. Cînd încerci să impui altora propriile tale păreri și condiții sau să-i faci pe ceilalți să muncească pentru propriile tale scopuri, atunci nu poate fi vorba de colaborare. Colaborarea nu poate înflori, de fapt, decît prin respectul față de părerile reciproce și prin egalitatea partenerilor în problemele comune ale tineretului.

Un alt obstacol în calea colaborării este confuzia ce se face adesea între pozițiile proprii fiecărei organizații și problemele concrete ale tuturor tinerilor, asupra cărora acordul este posibil și necesar. De pildă. W.A.Y. (Adunarea Mondială a Tineretului),

căreia i-am propus să colaboreze într-o serie de probleme de interes pentru tineret, a pus drept condiție condamnarea formelor de organizație ale tineretului din anumite țări. Ce legătură are acest lucru cu colaborarea? Credem că Adunarea Mondială a Tineretului este perfect liberă să nu fie de acord cu o anumită formă sau alta de organizație a cîtorva din organizațiile noastre membre. Aceasta nu o privește decît pe ea și concepțiile sale. Dar nu are nici o legătură cu problemele concrete ale tineretului. Ce ne-ar răspunde Adunarea Mondială a Tineretului dacă, de pildă, cînd ne-ar propune să ne pronunțăm împreună pentru încetarea experiențelor atomice și pentru interzicerea lor, noi am răspunde că ea trebuie mai întîi să condamne comitetele ei naționale, fiindcă, cu toate că se prezintă ca expresie a întregului tineret, ele nu reprezintă în majoritatea cazurilor decît o singură parte a acestuia? Ar răspunde, probabil, că nu vrem să ne organizăm într-o acțiune comună împotriva experiențelor cu arme termo-nucleare. Credem că dacă s-ar acorda mai puțin interes pozițiilor și formelor de organizare proprii fiecărei mișcări, mergîndu-se la lucruri mai concrete, la problemele ce pot fi comune tuturor tinerilor, s-ar ajunge mult mai ușor la acord și la colaborare.

Sînt unii care spun adesea că „colaborarea ar aduce“ apă la moară F.M.T.D. „Că F.M.T.D. o propune în propriul său interes și nu în acela al tineretului. Că de aceea trebuie împiedicată.“

Astfel Uniunea Internațională a Tineretului Socialist organizează conferințe în Asia pentru a împiedica colaborarea la pregătirile celui de-al VI-lea Festival al Tineretului pentru Pace și Prietenie.

Și în aceste probleme poziția noastră este limpede. Nu vrem să împiedicăm pe nimeni să facă ce dorește și ce i se pare bine.

Tineretul trebuie să judece singur. Răspunsul la o asemenea inițiativă ne pare dat de numărul fără precedent al adeziunilor la cel de-al VI-lea Festival din partea organizațiilor de tineret din Asia. Se înțelege într-adevăr că toate aceste piedici nu fac rău F.M.T.D., ci mai degrabă tineretului care nu-și poate confrunta problemele și nu se poate cunoaște reciproc, precum și cauzei înțelegerii internaționale și a păcii.

Mai trebuie încă o dovadă? Se pornește de la aceste poziții de ruptură pentru a ajunge apoi, așa cum a făcut W.A.Y., la refuzarea tuturor acțiunilor comune propuse de F.M.T.D. împotriva experiențelor atomice. Cine are de suferit? Iată: încă de la cel de-al III-lea Congres, 59 de organizații noi, cu orientări și activități diferite, s-au afiliat la F.M.T.D. Spre deosebire de aceasta, refuzurile de a colabora în problema interzicerii experiențelor atomice dăunează tineretului japonez, tineretului din lumea întreagă și organizațiilor sale, printre care și acele care sînt membre ale W.A.Y.

Față de situația aceasta, mi s-a scris că lucrurile trebuie privite mai profund — că trebuie găsite adevăratele rădăcini ale

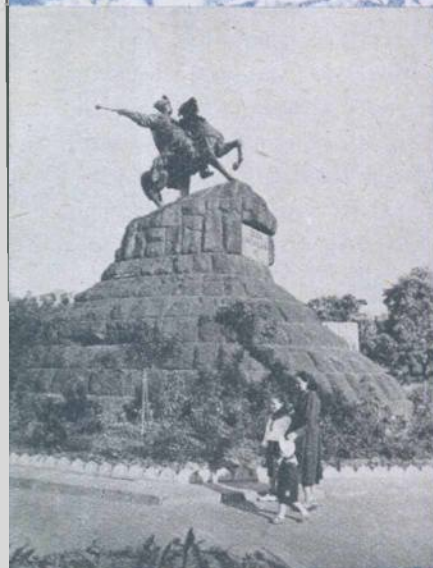
nale situației existente în raporturile dintre organizațiile internaționale. Să ni se permită totuși să mai spunem încă o dată că în interesul colaborării nu se poate pune întotdeauna totul în aceeași oală. Nu pot fi puși pe același plan cei ce propun colaborarea și cei ce o refuză, cei ce sînt gata să înlesnească să crească toți mugurii înțelegerii și cei ce caută să-i împiedice.

Recunoaștem că diviziunea din mișcarea internațională de tineret, existența mai multor organizații, ca W.A.Y. (Adunarea Mondială a Tineretului), U.I.J.S. (Uniunea Internațională a Tineretului Socialist) și F.M.T.D., în raporturile cărora există contraste, atribuie un rol deosebit de însemnat organizațiilor naționale, contactelor lor reciproce, deschise tuturor curentelor, fără nici o discriminare. Cu cît se vor înmulți mai mult pe scară națională acordurile bilaterale, inițiativele internaționale pe teme de interes comun, cu atît mai repede se va suda ruptura și se vor crea condiții pentru dezvoltarea unei colaborări eu adevărat mondiale. De aceea F.M.T.D. se pronunță, fără rezervă, în favoarea schimburilor bilaterale și multilaterale, pentru o inițiativă autonomă interna-

În orașul acesta se va ține cel de-al IV-lea Congres al F.M.T.D.

Kiev, unul din cele mai frumoase orașe ale Ucrainei și capitala acesteia, va fi locul de întâlnire al delegațiilor la cel de-al IV-lea Congres al F.M.T.D., ce se va ține între 16 și 22 august 1957.

Kievul este un oraș vechi, „mama Rusiei”. Aici, pe malurile Niprului, a luat naștere naștina rusă. Orașul a fost distrus în timpul celui de-al doilea război mondial, apoi reconstruit aproape în întregime. Elementele moderne se inspiră din tradiții ucrainene vechi. Iată aici câteva aspecte din acest oraș.

Monumentul istoric al lui Bogdan Hmelnițki, întemeietorul statului crainean și realizatorul unirii sale Rusia.

Opera din Kiev

răului... „rămășițele războiului rece, adoptarea cu încăpăținare a politicii pozițiilor de forță ce vrea să ignoreze noua realitate mondială, cu sistemele sale de state cu regimuri economice și sociale diferite...” De acord! Dar politica aceasta este realistă și înțeleaptă? Poate ea să contribuie la realizarea păcii? Pacea poate fi oare realizată în mod valabil cînd se urmărește excluderea unor state pe simplul motiv că regimul lor diferă de al altora?

Se mai spune: „Dar nu trebuie uitat că lumea este împărțită în blocuri... antagoniste... militariste...” Acesta nu ar fi decît un motiv în plus — mi se pare — ca tineretul și organizațiile sale să colaboreze pentru eliminarea lor. Și este singura cale pentru construirea păcii, iar alta nu mai există.

Despărțirea actuală a mișcării internaționale de tineret nu este numai consecința unei lumi împărțite în blocuri opuse, ci și efectul faptului de a nu fi știut să caute și să exprime în ansamblul ei o poziție autonomă și pozitivă pentru soluționarea problemelor mondiale. Credem că astăzi, față de noile amenințări atomice, organizațiile de tineret trebuie, într-adevăr, să caute mijloacele de a coopera pe scară internațională, pentru a ajuta și a stimula toate guvernele să găsească calea acordului, a înțelegerii și a păcii.

★

Mai multe păreri au fost enunțate de „Tineretul lumii” și de alte publicații în privința formelor celor mai valabile pentru dezvoltarea „unei colaborări universale”.

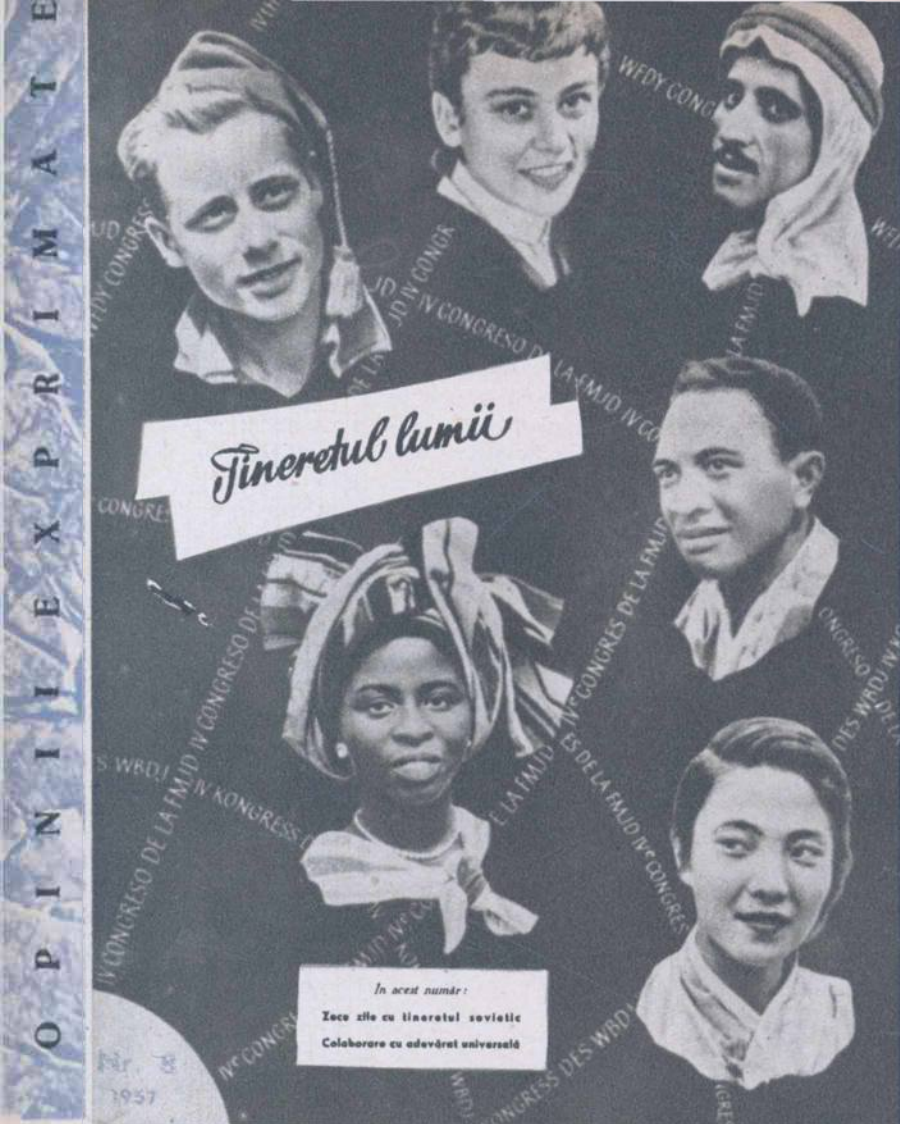
Înțelegem criticile severe aduse de anumite organizații națio-

țională cît mai largă din partea organizațiilor naționale, pentru contacte și acorduri directe între toate organizațiile.

Noi tot mai credem că un acord direct între Federația noastră și W.A.Y. nu ar putea fi decît în interesul tineretului. Și continuăm să facem toate eforturile în sensul acesta.

Credem însă W.A.Y. că încă nu este momentul pentru a colabora cu noi? Bine, să se pronunțe atunci pentru libertatea relațiilor dintre toate organizațiile, fără deosebire; de fapt, să se pronunțe doar pentru prietenia dintre tinerii din lumea întreagă, fără nici o deosebire.

Cel de-al IV-lea Congres este pe cale să-și înceapă lucrările. Sîntem fericiți de a-i putea saluta în mijlocul nostru pe observatorii multor organizații. Congresul nostru este chemat să elaboreze liniile muncii viitoare și acțiunile Federației noastre și vom saluta faptul că acesta este rezultatul aportului tuturor. Mai ales, invităm pe toți la o confruntare frățească a punctelor de vedere respective, la căutarea aceluia ce pot fi de interes comun. Important nu este ceea ce ne desparte. Să se caute punctele comune, să se cadă de acord asupra necesității unei înțelegeri și colaborări, în ciuda divergențelor de opinii, să se stabilească acorduri directe de schimburi și inițiative ce trebuie realizate, atît sub patronajul, cît și în afara Federației noastre, aprobate de congres și în afara congresului, după dorința fiecăruia. Nici o piedică nu trebuie să ne stea în cale. Vom fi fericiți dacă congresul nostru va fi sediul unde se va aduce o nouă contribuție dezvoltării unei colaborări cu adevărat universale. Și aceasta nu va fi de altfel decît în interesul tineretului și al păcii mondiale.

O P I N I I E X P R I M A T E

COLABORARE între tineri? DA!

de V. Vdovin
vicepreședinte al Comitetului
organizațiilor de tineret din
U. R. S. S.

Problema posibilității unei colaborări între diferitele organizații de tineret și, mai ales, între organizațiile unor țări cu sisteme sociale diferite nu este nouă. Viața, practica de toate zilele au adus de mult problema aceasta la ordinea de zi a mișcării tineretului. A nu o lua în seamă înseamnă a închide cu bună-știință ochii în fața realității. Multe lucruri au fost spuse, repetate și scrise pe tema aceasta. Totuși problema colaborării dintre organizațiile de tineret din diferite țări, și mai ales din țări cu sisteme sociale și politice diferite, rămâne mereu de actualitate.

Există însă oameni care afirmă că nu se poate ridica problema posibilității unei asemenea colaborări. Ce pot avea comun

— spun ei — tinerii atei și apărătorii înflăcărați ai religiei? Comsomoliștii și tineretul conservator? Oameni ce nu numai că se exprimă în limbi deosebite, dar care și gîndesc în mod deosebit? Dacă te gîndești mai bine, vezi totuși că există multe elemente comune. Comună este, în primul rînd, dorința de pace, năzuința către fericire pe pămînt, dorința de a contribui la progres și la viitorul fericit al omenirii, sentimente proprii majorității zdrobitoare a tineretului.

Citind aceste rînduri, un sceptic oarecare va spune pe dată: „Da, sînt multe elemente comune, dar modul de a aborda acest «comun» se deosebește, punctele de vedere diferă, nu există oare neîncredere și bănuială, născute din «războiul rece», etc.?” Într-adevăr, în asemenea observații există și un grăunte de adevăr. După părerea noastră, totul depinde de ceea ce se pune pe primul plan, de faptul că se accentuează căutarea acestui element comun, a elementului ce poate uni tineretul, ajutîndu-l să-și soluționeze problemele, divergențele de opinii care îl preocupă, uneori chiar și contradicțiile dintre organizațiile de tineret și conducătorii lor. Sîntem cu totul de acord cu părerea exprimată de Inamullah Khan, unul din conducătorii Adunării Mondiale a Tineretului Musulman, care a declarat:

„Trebuie înlăturate toate îndoielele și bănuielile în numele colaborării dintre tineri... Tinerii din lumea întreagă trebuie să stabilească o înțelegere reciprocă. Nu sîntem mașini. Eu am propriul meu punct de vedere, voi îl aveți pe al vostru; dar trebuie să ne întîlnim pentru a le compara și a învăța să înțelegem punctul de vedere al celorlalți.“

Și chiar acesta este esențialul: să ne întîlnim, să comparăm, să căutăm căi de apropiere și nu să contribuim, pentru motive de prestigiu, de prestigiu fals uneori, la dezbinarea tineretului și la despărțirea lui în tabere.

Interesul tineretului

Se poate spune fără a risca să exagerăm că în împrejurările actuale colaborarea nu este numai posibilă, ci și indispensabilă. Putem oare rămîne indiferenți și observa liniștiți mersul evenimentelor în fața cursei înarmărilor, atunci cînd asupra noastră apasă amenințarea imediată a unui război atomic devastator? Trebuie acționat. Dar cum? S-ar putea, bineînțeles, persevera pe calea despărțirii, așa cum o fac anumiți militanți irresponsabili ai mișcării de tineret. Dar este aceasta în interesul tineretului? Nu este oare în interesul tinerilor din toate țările, indiferent de părerile lor politice sau de convingerile lor religioase, să caute să se înțeleagă, la început chiar numai asupra unui număr limitat de probleme? Nu pot exista două feluri de păreri în privința aceasta. Dar cum se poate ajunge acolo?

Lăsîndu-i de o parte pe acei ce se pronunță în general împotriva ideii însăși a colaborării dintre diferitele forțe ale tineretului lumii, s-ar putea spune că părerile diferite pe tema aceasta. Unii spun că nu este posibilă colaborarea decît

În cadrul acțiunilor comune, unde atenția s-ar concentra mai ales asupra lucrurilor practice. Alții declară că ea nu poate fi realizată decât apărându-se drepturile și interesele fundamentale ale tinerilor și mai întâi de toate voința lor de pace, năzuința lor spre un viitor mai bun. Nu intenționăm să începem aici o controversă. Noi sintem în favoarea colaborării, căci acest lucru îl dorește majoritatea covârșitoare a tinerilor din lumea întreagă. Noi sintem în favoarea oricărei acțiuni ce ar contribui să pună capăt situației anormale ce există de câțiva ani

în mișcarea de tineret. Colaborarea trebuie realizată prin toate mijloacele posibile, începând cu schimbul de informații, legăturile personale și întâlnirile și terminând cu acțiuni comune în legătură cu problemele capitale ce privesc interesele și nevoile tineretului.

Renunțare la principii?

Vorbind de posibilitățile de colaborare dintre diferitele grupări de tineret, nu intenționăm deloc să spunem că propunem să se renunțe în numele colaborării la principiile și idealurile din care se inspiră o organizație sau alta, în favoarea ideilor unei alte organizații. Se poate oare spune, de pildă, despre Comitetul organizațiilor de tineret din U.R.S.S. sau despre Reprezentanța organizațiilor de tineret din Finlanda, care au organizat anul trecut, în aprilie, o săptămână de prieteniei tineretului sovietic și finlandez, că au renunțat la principiile lor? Desigur că nu. Colaborarea dintre organizațiile noastre se dezvoltă cu folos în interesul tineretului din ambele țări.

Unii conducători ai organizațiilor de tineret ce s-au pronunțat în favoarea dezvoltării spiritului de colaborare și de prietenie dintre tinerii din toate țările consideră că o colaborare nu se poate dezvolta decât prin schimbul bilateral al grupărilor naționale de tineret. Ei declară în privința aceasta că la ora actuală organizațiile internaționale de tineret nu sînt în stare să joace un rol pozitiv în colaborarea dintre diferitele organizații de tineret. Noi nu sintem de aceeași părere. Socotim că legăturile dintre organizațiile internaționale sînt tot atît de utile ca și legăturile bilaterale. Experiența propriei noastre participări la activitatea F.M.T.D. arată că faptul de a fi membru al federației promovează dezvoltarea legăturilor cu grupările de tineret din celelalte țări. În aceste relații internaționale, Comitetul organizațiilor de tineret din U.R.S.S. pornește de la ideea incontestabilă că în lume există mii și mii de organizații ce grupează tineri de toate tendințele și de toate părerile. Dornic să trăiască în pace și prietenie cu tineretul din lumea întreagă, tineretul din Uniunea Sovietică este partizanul convins al colaborării cît mai largi cu tineretul din celelalte țări. Iată cîteva fapte ce reprezintă diferitele forme pe care le adoptă relațiile noastre.

Schimburi și contacte

Peste 700 de delegații de tineret și studenți ne-au vizitat țara în cursul ultimilor 10 ani. În timpul șederii lor în U.R.S.S., oaspeții străini au avut posibilitățile cele mai mari de a studia

viața tineretului și studențimii sovietice, sistemul de învățămînt școlar de toate gradele — mediu, special și superior —, regimul politic și social, viața economică și culturală a poporului nostru. Tinerii din Uniunea Sovietică au în prezent legături cu tineri și studenți din 74 de țări. Există un schimb regulat de studenți cu nenumărate țări. În școlile superioare tehnice și de științe umanistice din țara noastră există cam 14.000 de aspiranți și de studenți originari din Polonia, Franța, România, Italia, Ungaria, India, Bulgaria, Islanda și din nenumărate alte țări. Schimbul de studenți se lărgește pe zi ce trece.

Guvernul sovietic a pus la dispoziția Organizației Națiunilor Unite mai multe burse pentru tinerii din țările slab dezvoltate, care au astfel posibilitatea de a studia în Uniunea Sovietică.

Comitetul organizațiilor de tineret din U.R.S.S. a pus la dispoziția tineretului din țările coloniale și dependente 10 burse de studiu. Acum, în sălile de curs ale Universității din Moscova se pot întâlni tineri sudanezi, ciprioți, algerieni, indonezieni și tineri din toate țările.

Colaborare efectivă

73 de delegații compuse din tineri muncitori, funcționari, studenți, tineri savanți și artiști au vizitat numai în 1956 peste 20 de țări, printre care Austria, Bulgaria, Danemarca, Franța, China, Islanda, Tunisia, Iugoslavia etc.

În unele țări s-au format comitete speciale pentru primirea delegațiilor tineretului sovietic. Astfel, de pildă, s-a format în Franța un comitet de primire a tineretului sovietic din care au făcut parte 23 de organizații. În Marea Britanie s-a organizat anul trecut Comitetul de coordonare al Regatului Unit pentru primirea unei delegații a tineretului sovietic. Comitetul acesta era compus din grupările cele mai importante de tineret ale celor mai mari partide politice din Marea Britanie.

Toate acestea demonstrează cu putere că între organizațiile de tineret din țări cu sisteme politice și sociale diferite este foarte posibilă colaborarea și că ea poate fi realizată în mod practic.

Trebuie totuși subliniat că în dorința lor de a lărgi legăturile cu tineretul din alte țări, tinerii sovietici s-au lovit adesea de opoziția unor anumite pături sau a conducătorilor anumitor organizații de tineret. Anul trecut, de pildă, delegația noastră, invitată de grupările de tineret din Italia pentru a studia viața tinerilor italieni, nu a primit viza de intrare în această țară. Astfel de acte din partea adversarilor colaborării internaționale a tineretului sînt contrare voinței tinerilor din toate țările dornici să se întâlnească, să discute problemele ce îi interesează, să colaboreze și să întrețină relații de prietenie pentru binele păcii din lumea întreagă.

Nu ne îndoim de faptul că cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților și cel de-al IV-lea Congres al F.M.T.D. vor constitui o etapă importantă în înțelegerea reciprocă și colaborarea tinerei generații.

Iunie 1957

Cititorii „Tineretului lumii“ știu că între 16 și 22 august se va ține la Kiev cel de-al IV-lea Congres al F.M.T.D. În cursul existenței sale de 12 ani, F.M.T.D. a obținut rezultate importante. Schimbările din situația internațională și dezvoltarea mișcării internaționale de tineret au produs schimbări și dezvoltări și în munca F.M.T.D. În legătură cu aceasta, redacția noastră a pus câteva întrebări lui Tamás Lőrinc, trezorerul F.M.T.D. Publicăm mai jos întrebările și răspunsurile date:

— În urma deciziei adoptate la întâlnirea Consiliului de

PATRU ÎNTREBĂRI despre cel de al IV-lea CONGRES

de TAMÁS LÖRINC

la Sofia, sesiunea Comitetului Executiv de la Berlin a supus recent unei discuții largi internaționale noul proiect de statut al F.M.T.D. Ținându-se seamă de dezvoltarea muncii F.M.T.D. și pe baza noului proiect al statutului, care este actualmente, după părerea dumneavoastră, caracterul F.M.T.D.?

— Congresul va da bineînțeles un răspuns just și definitiv la întrebarea aceasta. Eu nu pot să exprim decât părerea mea personală. În primul rând, socotesc că F.M.T.D. este o organizație internațională democrată de tineret ce grupează organizații de tineret cu diferite tendințe politice, religioase, făcând parte din cercuri de interese diferite; prin urmare, F.M.T.D. nu-și poate îndeplini sarcina decât prin respectarea deplină a autonomiei organizațiilor sale membre, prin realizarea programului său, a muncii sale și a obiectivelor comune.

În al doilea rând, consider că F.M.T.D. este o organizație generală de tineret, care activează în toate domeniile ce interesează tineretul, în calitatea ei de organizație a cărei sarcină principală este apărarea intereselor tinerilor, realizarea năzuințelor lor. Așadar, ea colaborează în mod strâns cu O.N.U. și organele acesteia, sprijinindu-le munca și reprezentând părerea și interesele organizațiilor sale membre la întrunirile lor.

În al treilea rând, F.M.T.D. este o organizație internațională de tineret, conștientă de faptul că nu este singura organizație de acest fel și care, prin urmare, își ridică drapelul sub semnul colaborării — singurul mijloc de realizare a aspirațiilor și intereselor tinerilor. În urma experienței sale de 12 ani, F.M.T.D. a ajuns la concluzia că unindu-și forțele pentru realizarea scopurilor comune ale tineretului lumii, respectând părerile ce pot fi divergente în unele probleme și căutând obiective asupra cărora se poate colabora cu celelalte organizații internaționale de tineret, succesul în îndeplinirea programului său este pe jumătate asigurat. Sînt convins că prin obiectivele sale, prin metodele sale de lucru, prin structura sa, F.M.T.D. este o organizație capabilă de a îndeplini această sarcină.

— Cum ogliindesc invitațiile la congres și procedeele de lucru de aici principiile citate mai sus?

— Conform statutului, noi am invitat toate organizațiile noastre membre la congres. În afară de aceasta, am mai invitat și numeroase organizații naționale de tineret nemembre, precum și mai multe organizații internaționale de tineret. Sîntem convinși că, cu cît vor fi mai variate părerile enunțate la congres, cu atît mai mult se va asigura obținerea unor rezultate discutate în mod just, multiplu și bine reflectat.

În invitația noastră adresată organizațiilor internaționale, ca de pildă W.A.Y. (Adunarea Mondială a Tineretului), noi am scris:

„Din dorința de a aduce o contribuție la o mai bună cunoaștere reciprocă între diferitele organizații, dezbaterile congresului nostru — atît în ședințele plenare cît și în seminariile de discuții — vor fi deschise tuturor participanților, fără nici o deosebire. Fiecare va avea posibilitatea de a-și exprima poziția și punctul de vedere în diferitele probleme ce preocupă astăzi tineretul de pretutindeni. Federația noastră apreciază în mod pozitiv întîlnirile și schimburile de vederi cu reprezentanții altor organizații internaționale, pronunțîndu-se în mai multe rînduri pentru participarea reciprocă la sesiunile fiecăreia. Într-adevăr, o cunoaștere reciprocă mai adîncită a organizațiilor nu poate decît servi interesele tinerilor“.

— Congresul va trebui să desfășoare o muncă multilaterală. Cum vă propuneți să asigurați discutarea numeroaselor probleme

— care au fost de altfel ridicate și în cursul pregătirilor — potrivit importanței lor?

— Întrebarea este justă. Soluția pe care am ales-o este rezultatul unor lungi discuții și deliberări.

În elaborarea programului desfășurării congresului, Comitetul nostru Executiv a căutat să asigure pe de o parte timpul necesar discutării fiecărei probleme importante, pe de altă parte, posibilitatea pentru fiecare din organizațiile noastre membre de a expune și discuta experiențele și propunerile lor, potrivit diferitelor lor cercuri de interese și domenii de muncă. De aceea am și ales forma aceasta de lucru, prin care, în afara ședințelor plenare, se va rezerva destul de mult timp — cam jumătate din timpul necesar desfășurării congresului — pentru comisiile de discuții, numite seminarii. Propunerile prealabile vor fi cuprinse în 13 seminarii. Bineînțeles, congresul va avea dreptul de a face schimbări și de a introduce lucruri noi etc.

După părerea noastră este firesc ca toți cei ce doresc să poată participa la seminarii cu drepturi egale.

Astfel, seminariile vor permite o discutare adîncită a pro-

blemelor, precum și schimburi de experiență. Pe de altă parte, acele dintre organizațiile noastre membre care s-au afiliat la F.M.T.D. din cauza interesului ce-l prezintă pentru ei anumite aspecte din munca F.M.T.D. — munca culturală sau sportivă, de pildă — vor avea astfel posibilitatea de a discuta amănunțit și problemele lor specifice.

Totodată seminariile se dovedesc a fi o soluție justă și pentru organizațiile nemembre care au manifestat și ele un interes mai mare față de congres.

Hotărârile ce vor fi adoptate la seminarii vor fi supuse spre aprobare ședinței plenare.

— Metoda aceasta de lucru a congresului va avea ca rezultat o serie de hotărâri. Cum vă propuneți să le folosiți?

— Credem că hotărârile diferitelor organisme ale congresului vor alcătui un sistem complex ce va determina în mod concret și limpede sarcinile F.M.T.D. în toate domeniile muncii sale și aceasta pe ani de zile, până la viitorul congres.

La diferitele seminarii, conducerea discuțiilor va fi asigurată de reprezentanții organizațiilor naționale, de personalități cunoscute pe scară internațională. Astfel se va asigura nivelul discuțiilor, legătura justă dintre experiențele naționale și cele internaționale și sperăm să obținem ca hotărârile fiecărui seminar — în afara faptului că vor face parte din ansamblul muncii — să reprezinte totodată și o unitate proprie într-un domeniu anumit de muncă.

În plus, congresul va mai avea și un alt aspect, nu mai puțin important ca cele menționate până acum.

În cursul congresului se vor da organizațiilor naționale mari posibilități de a duce între ele discuții directe și de a ajunge la acorduri concrete, bilaterale. Sperăm ca în cursul discuțiilor să se ajungă la o serie întreagă de acorduri din acestea, ceea ce va contribui mult la dezvoltarea colaborării dintre tineri și organizațiile lor și, de aici, la realizarea obiectivelor Federației noastre.

Dorim ca congresul să însemne cu adevărat un pas important în viața Federației noastre pentru întărirea colaborării internaționale a tineretului, pentru apărarea intereselor și realizarea năzuințelor sale.

Dorim ca el să fie o contribuție importantă a tinerei generații la soluționarea problemelor vitale din zilele noastre, la marea cauză comună a independenței naționale a popoarelor, a coexistenței pașnice și a garantării păcii.

O
atitudine
pacifistă
de
JOHN WOODS

Tinerii
QUAKERI

Societatea Religioasă a Prietenilor (quakeri) s-a interesat întotdeauna de pace. Noi am susținut în mod constant, ea făcând parte din învățătura creștină, că este nedrept să răpești viața cuiva; că răul este învins când faci ceea ce este drept și că pacea nu este posibilă decât eliminându-se condițiile ce duc la război. Atitudinea lor pacifistă i-a făcut pe quakeri să ducă în ultimii 300 de ani o activitate de reconciliere și înțelegere acolo unde se simțea lipsa acestora. Societatea noastră este mică: sîntem 20.000 de membri în Marea Britanie, iar Tinerii Prieteni între 18 și 30 de ani sînt mai puțini de 2.000.

Quakerii se consideră din ce în ce mai mult ca o familie răspîndită în lumea întreagă. Simțămîntul acesta a fost întărit atunci cînd 1.000 de quakeri din toate colțurile lumii s-au întîlnit în 1952 la o conferință la Oxford, în Anglia. La întîlnire au luat parte și Tinerii Prieteni. Anul acesta a avut loc o altă întîlnire, la care au participat 120 de Tineri Prieteni ce fuseseră la conferința de la Oxford. Genul acesta de activitate internațională va continua și anul acesta prin întîlnirea de la Westmorland, Marea Britanie, la care vor participa 30 de Tineri Prieteni din țările Europei.

Tinerii Prieteni participă în mod activ și la activitatea internațională din afara cercului nostru imediat de membri. Noi am găsit, între altele, că mișcarea „Șantiurilor voluntare” este o metodă bună de aplicare a dorinței noastre de a munci în chip constructiv la crearea condițiilor de pace. În aceste tabere se întîlnesc 10—30 de tineri de diferite naționalități timp de câteva săptămîni pentru a lucra la un proiect atunci cînd comunitatea are nevoie de ajutor. În afara utilității muncii efectuate acolo, taberele oferă și prilejuri minunate de discuții, într-o atmosferă în care munca în colectiv pune bazele prieteniei. Seminariile internaționale sînt și ele socotite de Tinerii Prieteni ca o altă formă de îmbunătățire a înțelegerii. Un număr asemănător de tineri, în general studenți, se întîlnesc pentru a studia cîte o problemă deosebită, ca de pildă „Rolul individului și al statului în crearea condițiilor păcii”. Noi socotim că un grup de tineri ce trăiesc cîteva timp la un loc și studiază în mod adîncit o temă dată pot elimina într-adevăr dificultățile și diferențele existente. Acestea sînt două feluri în care se pot întîlni tinerii de toate religiile, rasele, naționalitățile și convingerile politice.

În ultimii ani, Tinerii Prieteni din Marea Britanie s-au interesat de relațiile dintre Est și Vest. Noi am făcut tot ce ne-a stat în putință pentru îmbunătățirea înțelegerii în domeniile ce ne sînt deschise. În 1954 am primit în Marea Britanie un grup de șase sovietici. Vizita nu reprezenta numai un turneu cultural, ci și un prilej foarte valabil pentru discuții. În același an am fost reprezentați în delegațiile tineretului britanic care au vizitat China, Polonia și U.R.S.S., iar mai tîrziu Cehoslovacia. După întoarcerea lor, Tinerii Prieteni au ținut rapoarte la un mare număr de întruniri în toată țara. Legătura cu străinătatea a fost continuată prin seminarul de la Viena. În 1956, la care au participat tineri din răsăritul și din apusul Europei.

În comparație cu activitățile mișcării de tineret de masă, munca noastră este destul de restrînsă, și aceasta din două motive. Fiind un grup mic, avem resurse limitate. În al doilea rînd, și mai important este faptul că noi ne păstrăm în mod voit resursele pentru inițiative modeste, deoarece credem că înțelegerea internațională progresaază în mod mai eficace prin asocieri personale mai apropiate pe o perioadă de timp mai lungă. Pe un șantier sau la un seminar grupul este mai mic și se ivesc destule prilejuri de a stabili prietenii trainice. Din același motiv credem, de asemenea, că este important să se organizeze schimburi de studenți și de alți tineri pe o perioadă de cîteva luni.

Am fost și eu mai mult sau mai puțin asociat, cu toată activitatea pe care am descris-o mai sus. Îmi dau din ce în ce mai bine seama că problemele internaționale sînt complicate, că deosebirile sînt mari și că soluțiile sînt dificile. În majoritatea cazurilor, o bună parte din neînțelegerea din opinia publică se datorește ignoranței și unei proaste informări. Pentru noi aceasta înseamnă că o dată cu experiența ce o dobîndim crește și răspunderea noastră de a interpreta bine ceea ce aflăm despre partea cealaltă. De aceea noi nu trebuie să renunțăm complet la părerile noastre, ci trebuie să încercăm să ascultăm cu simpatie ideile și credințele sincere ale altora, modificîndu-ne abia apoi părerile noastre, dacă e nevoie. Avem în față două lucruri diferite: metoda de gîndire și conținutul gîndirii. Înțelegerea unei idei opuse nu înseamnă numai dect acceptarea ei, ci doar înțelegerea ei și a „de ce”-ului ei. Cele două elemente necesare pentru aceasta sînt dorința de a învăța și răbdarea! Este greu, dar este calea ce trebuie urmată dacă dorim într-adevăr să nu mai fie război. Pacea nu poate fi realizată numai prin recriminări reciproce; și atunci cînd situația nu este pașnică sîntem cu toții răspunzători și nu avem dreptul să-i condamnăm pe ceilalți și să ne disculpăm pe noi. Acei dintre noi ce „luptă pentru pace” (eu sînt de fapt împotriva acestei expresii care este o contrazicere prin înșiși termenii ei) au ca primă sarcină de a înțelege problemele cele mai importante și apoi să muncească mult, cu răbdare și timp îndelungat.

LA CAZANE

O călătorie de-a lungul cataractelor Dunării? Tentația e prea mare ca să mai rezisti. Ridici invitația la drumeție pe care ți-o întinde vacanța și...

Călătoria noastră se va desfășura pe cea mai superbă, pe cea mai distinsă vale a continentului european, având ca decor minunatul peisaj ce ți-l oferă lupta aceasta cumplită pe care o duce de milenii marele fluviu de-a lungul a 126 km.

Pe urmele armatelor romane

E imposibil ca după ce ai văzut Dunărea la Cazane să mai uiți acest tablou. Turiștii care întâmplător nimeresc aici promit solemn să revină în fiecare an. Ar fi cu desăvârșire imposibil ca după o singură călătorie făcută pe meleagurile cataractelor să poți reține întreaga frumusețe a peisajului. Vara, pereții albi de piatră ai Carpaților bănățeni sînt dantelați cu verdele închis al frunzișului. Toamna transformă munții, fluviul, cerul și cîmpia într-un pastel exploziv colorat. Iarna, albul zăpezilor își creează un impresionant decor polar, cu ghețari înalți de 7-8 metri, cu veritabile banchize plutitoare. Dar vine primăvara și toate acestea dispar fără urmă, rămînd doar revărsarea coplesitoare a liliacului proaspăt înflorit printre stînci, contrastînd izbitor cu sălbăticia munților ce-și scaldă picioarele de pachiderm gigantic în valurile fluviului. Din loc în loc țîsnesc din apă, ca niște oribile torpile, o multime de stînci.

Cîte minunății îți rezervă Dunărea la cataracte... Dar cei 126 km ai cataractelor, în afara bogăției peisajului, posedă un uriaș tezaur istoric. Aici, împăratul Traian a pus să se lege în anul 105 pod peste Dunăre, după planurile celui mai vestit arhitect al vremii, Apolodor din Damasc. Mai sus de comuna Ogradena, „Tabula Traiana” vor-

bește despre drumul în piatră pe care l-au săpat romanii pe malul sîrbesc pentru armatele lor ce se războiau cu dacii. Apoi, deodată, drumul devine infernal. Șoseaua îngustă, în serpentină drăcească, se învîrtește ca o sîrlează în jurul muntelui. O jumătate de volan mai mult la stînga — prăbușirea în abis!... în dreapta, o îmbrățișare rece, finală cu peretele de piatră înalt de cîteva picioare. Undeva, în față, sclipește Dunărea și atracția ei pare un magnet.

Afară s-a întunecat complet. Dunărea aleargă la cîteva pași de noi, gătită într-o sclipitoare rochie neagră de seară. Dar iată și comuna Socol. Mîine dimineață vom porni de aci, spre Baziaș, de-a lungul fluviului...

Spre Baziaș și Moldova Veche

Dimineața camionul gospodăriei din Socol, specializată în cultura sfeclii de zahăr, avea să mă ducă și pe mine la Moldova, în speranța găsirii unui vapor de pasageri care să mă treacă prin Cazane la Orșova.

Dar iată Baziașul. Localitatea este așezată la 120 km de Orșova. E o mică localitate bănățeană. Faima de odinioară i se datora poziției minunate care adăpostea primul port românesc de la intrarea Dunării în țară. Aici începe prima primejdie pentru vapoarele care se scurg pe fluviu. Baziașul a înflorit pe timpurile de demult, pentru că aici se întrerupea navigația. Pînă la Baziaș navigația pe Dunăre se făcea din vremurile cele mai vechi cu ușurință; aici însă mărfurile trebuiau descărcate și purtate pe uscat pînă la Tr. Severin, din pricina vestitei clisuri, cea mai serioasă primejdie din calea Dunării.

După ce Dunărea a fost îmblînzită la Cazane și la Porțile de Fier, a început decăderea acestui port.

Fluviul înaintează majestuos, aruncîndu-se asupra pereților de piatră ce-i ies în cale. La Baziaș începe lupta sălbatică dintre Dunăre și munți. Apele se retrag mai mult spre malul românesc, străjuit de roci extrem de vechi; rod din ele, cară la vale straturile argiloase și nisipoase, clădind bancuri numeroase de nisip și învîrtînd anafore clocotitoare.

Moldova Veche e al doilea port românesc pe Dunăre. Din vremea romanilor au rămas aici urmele unui puternic castru. S-au găsit numeroase monede, fragmente de obiecte de ornament, dovezi de netăgăduit ale unei înfloritoare așezări și ale unei culturi bogate. Aproape de prînz, ajung la Moldova Nouă, la 5 km de Dunăre. E un tîrșușor animat, cu multe prăvălii. Orașelul e un centru minier, ca și pe vremea romanilor. În 1950 s-au găsit într-o mină părăsită lămpi de origine romană și alte instrumente pe care le întrebunțau romanii la extragerea mine-reului.

Legenda Babagaiului

De la Moldova, cataractele și gherdapurile se țin de mînă.

Malurile fluviului se văd formate din pereți verticali de piatră, stînci uriașe, cu înfățișări fantastice. Încotro să te uiți mai înlîi? Pe o distanță de 33 de kilometri Dunărea se întinde și se strînge între 230 m și 2.000 de metri. Iată Babagaiul! Un uriaș cu capul aplecat puțin înapoi. Totul e de proporții enorme. Fața de piatră exprimă și ea atîta încăpățînare, încît nu poți să nu descifre i ce vrea să zică. „Zbată-te Dunăre, zbuțumă-te, omule, nă mă veți putea învinge niciodată!”

Legendele vorbesc că aici se întîlneau în nopțile lor de dragoste frumoasa soție a

„O jumătate de volan mai mult la stînga — prăbușirea în abis!... în dreapta, o îmbrățișare rece, finală cu peretele de piatră, înalt de cîteva picioare...”

pașalei din cetatea Golubaca, situată pe malul drept, cu căpitanul cetății ungurești de pe celălalt mal. Pașa descoperă trădarea soției sale. Turcii atacă cetatea Sf. Ladislau; garnizoana e decimată, iar căpitanul-erou, decapitat. Frumoasa femeie a avut și ea un sfîrșit tragic. A fost legată de stînca Babagaiului și lăsată să piară de foame. Bătrînii povestesc copiilor că în nopțile întinse de furtuni vaietele ei sînt purtate de furioasa Cosava, care le transformă în urlete ce te înfioară...

Începe o porțiune extrem de periculoasă pentru navigație. Cei doi pereți se apropie exagerat unul de altul, iar Dunărea se zbate furioasă curgînd cu o viteză amețitoare, acoperind stîncile viclene. Șoseaua săpată în unele locuri direct în peretele perpendicular trece mereu pe sub adevărate tuneluri-balcoane formate din blocuri colțurate de piatră.

„Iovan Iorgovan — Braț de buzdugan”

Las în urmă Babagaiul și-n minte îmi revine o baladă bănățeană despre Iovan Iorgovan, auzită în drumeție. De altfel mă și aflu în dreptul peșterii Columbase, care apare pe celălalt mal. Peștera e socotită cuibul de iarnă al acestor temute insecte, iar după baladă chiar leagănul columbacelor. Mii de vite cădeau răpuse de această pacoste. Uneori vîntul ducea norii de columbase departe, în Ardeal și în Muntenia. Balada explică originea columbacelor, pornind de la balaurul cu nouă capete, care, deși răpus de Iovan Iorgovan — Braț de buzdugan,

Instructorul e un excelent cunoscător al Dunării: pilotul, care în curînd va absolvi școala, navii-acheaz și el pe acest traseu de mulți ani.

s-a tîrît înapoi în peștera columbăcelor pentru a se răzbuna asupra lui Iorgovan, răsplîndînd mușca asta păcătoasă. Balaurul îl amenința pe Iovan Iorgovan:

.....Te rog, viu mă lasă
Și te-ntoarnă acasă
Jur pe capul meu
Mort voi fi mai rău.
De m-ai omorî,
Capu-mi s-o-mpuți,
Viermii s-or spori,
Muște-or slobozi
Calul și-o mușca
Boul și-o trînti
Plușul și-o opri..."

Fluviul defilează acum în toată splendoarea lui. Cine ar putea ghici uriașele eforturi pe care le-a smuls el oamenilor pentru a fi curățat de obstacolele ce împiedicau navigația?

La Stenka, un canal de 1.900 de metri lungime, lat de 60 de metri și adînc de 2 metri în timpul apei celei mai scăzute, vapoarele se strecoară printre geamandurile roșii, ca la o cursă de obstacole pentru motociclete.

Am trecut prin Cazane și ne apropiem de Orșova. În baza regulamentului navigației, în Cataracte nici un vas nu poate trece între Drencova și Turnu Severin dacă nu are la cîrmă un pilot de cataracte. Mîine pleacă pe Dunăre, în jos, un vas cu elevi ai școlii de piloți de cataracte a administrației Porților de Fier. Poate că vom avea ocazia să ne îmbarcăm și noi pe el...

Orșova

În localul A.P.F.-ului (Administrația Porților de Fier) Orșova, situat la cîțiva pași de fluviu, zbirnînd telefoanele, se aud mugind sirenele vapoarelor care așteaptă în port plecarea, intră și ies funcționari grăbiți. Un panou se întinde pe un perete întreg: „Evidența piloților”. 36 de romîni și iugoslavi își au înscrise aici numele și locul exact în care se află de-a lungul celor 126 km. În lunile de navigație, oamenii aceștia muncesc enorm, într-o tensiune extraordinară. O jumătate de cîrmă în dreapta sau în stînga mai mult decît trebuie se poate solda cu pagube de zeci de milioane. Două luni pe an, cînd Dunărea încremenește sub ghețuri, ei se odihnesc.

Flota de pe Dunăre strînge aici o mulțime de vase: remorchere și șlepuri, mereu grăbite și flămînde după încărcături. Un șlep e în stare să înghită mai bine de 100 vagoane de marfă, iar zveltele remorchere, care au ceva din vioiciunea și obrăznicia unui bondar, fac un tărăboi cumplit, fluieră și fac rînduri, cerînd înțietate la intrarea în canal.

Remorcherul „Haladaș” se lasă așteptat. Profit de acest timp pentru a cunoaște orașul. Dunărea însă cu furnicarul ei colorat

mă lipește de țărîm ca un fir de înaltă tensiune.

În jos, spre Turnu Severin, sau în sus, spre Moldova Veche se scurg mereu remorchere și șlepuri; sînt sovietice, cehoslovace, maghiare, romînești, iugoslave, bulgărești, austriace...

Vestitele „Porți de Fier”

Sirena unui vas m-a trezit din visare. Am alergat îndată în port unde, într-adevăr, ancorase „Haladaș”, un remorcher cu aburi, destul de bătrîn, dar care face încă treabă bună pe Dunăre.

Peste cîteva zeci de minute apare Vodița. Se pare că aici e mai dificil ca la Suez. Vasul mai are sub el pînă la fund doar 15—20 cm. Să te izbești de un colț de stîncă e un fleac. Trecerea prin canal e oprită: balonul este sus. Stația semaforică de pe malul romînesc semnalizează ce se întîmplă pe canal după semnalele ce le transmite stația S.I.P., aflată chiar pe canal, pe malul iugoslav.

Se lucrează cu baloane. Balonul ridicat pe un catarg arată poziția vaselor care străbat canalul. În fața noastră stau în „stație” numeroase nave. Se vede că vine ceva de jos: „Haladaș” fluieră nervos și face rînduri. Balonul a dispărut. Drumul e liber. La cîteva sute de metri de noi urcă spre Orșova „Oituz”. Trebuie să ne grăbim. Circulația pe canal e permisă numai pînă se întunecă.

Pilotul de linie a predat vasul pilotului de cataracte. Aici el răspunde de remorcher!

Dunărea clocotește ca un samovar. Anaforele vîlțite asurzitor. Valurile, ca niște păsări rînite, izbesc din aripile lor marile stînci. Vîjelia crește. Sub apele care par niște fiare turbate, scăpate din cuști, trece puntea dintre Carpați și Balcani. Munții aceștia se mai țin de mîna doar sub valurile fluviului. Apoi, deodată, tăcere. Oglinda apei te poate face să crezi că ești pe un lac pitoresc. Ieșim din canal. Gîndurile îmi zboară cu 60 de ani în urmă, la ziua aceea de septembrie, cînd a fost inaugurat acest canal. 2.200 de metri au costat 85 de vieți care au pierit în valuri și explozii. Și totuși visul de sute de ani al navigatorilor, care descărcau la Baziaș ca să încarce din nou la Turnu Severin, este doar în parte realizat. Un uriaș plan, care prevede o gigantică hidrocentrală a prieteniei pe Dunăre, va face ca barajul uzinei să umfle apele fluviului; el va acoperi stîncile, anaforele și toate primejdiile care mai amenință vapoarele la Porțile de Fier.

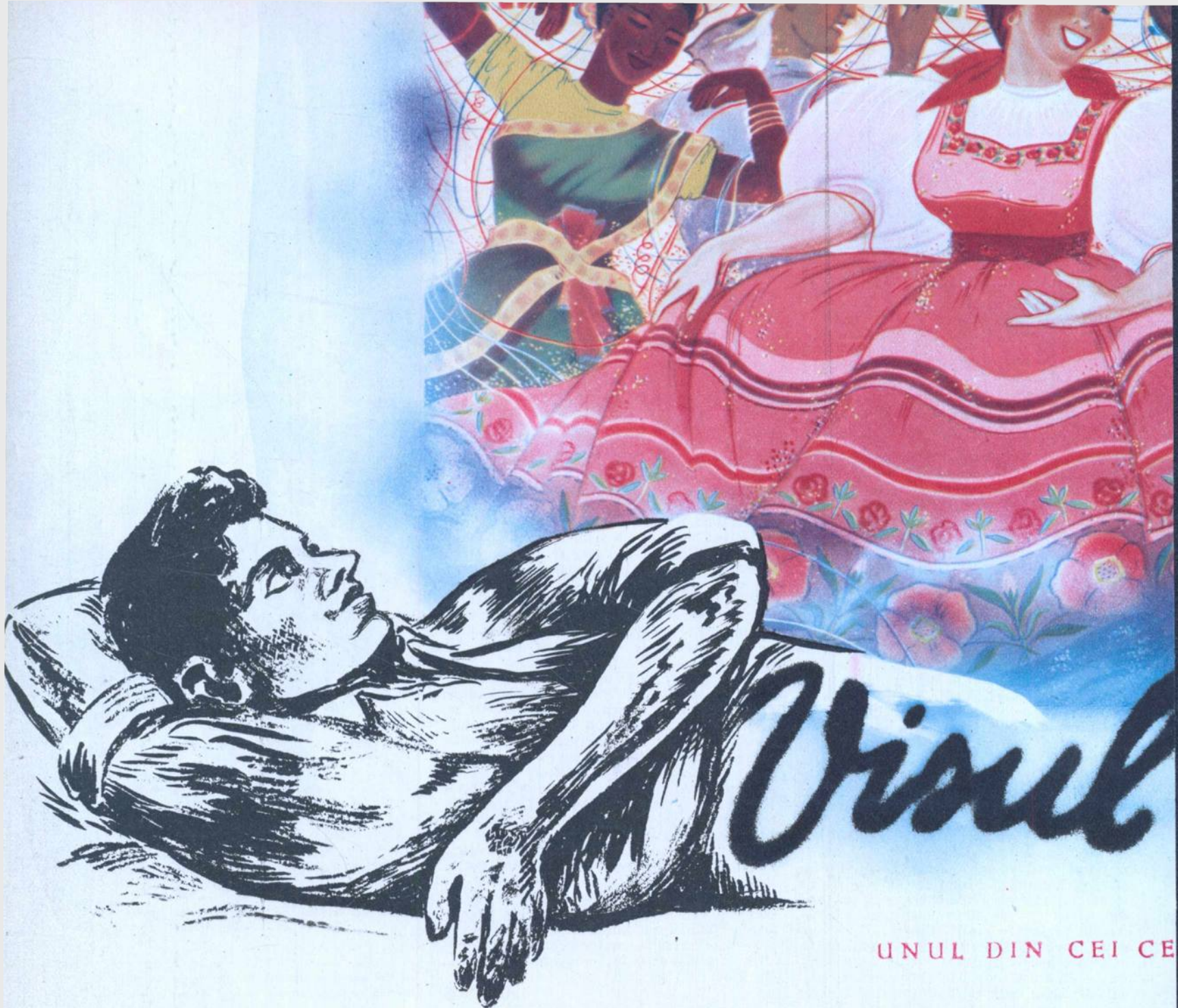
M. ZONIS

Tradiția marinărească nu „iartă”! Prima trecere prin canal — un duș neprevăzut!

Cei doi pereți se apropie exagerat, unul de altul, iar Dunărea se zbate furioasă — apoi brusc, curge domol...

UNUL DIN CEI CE

Alberto! Cît de searbăd i se părea pronumele său: Alberto! Un tînăr spaniol, ca atîția alții, născut undeva pe pămîntul fierbinte al Spaniei. Alberto! O inimă dispusă la melancolie și tristețe, un cap plin de gînduri vesele, cum să reziste la vîrsta lui cînd plăcerile îl cheamă? Dar reversul tuturor acestora este asuprirea crudă, tirania suverană, concepția politică mincinoasă ce zdrobește net avîntul gîndurilor, ce te împiedică să cunoști ce e dincolo! Pentru Alberto acest dincolo începe exact la frontieră. Sufletul său neliniștit, spiritul său care ar vrea atît de mult să-și folosească aripile sînt fără milă închise în cușca aurită a cetății cenușii, iar azurul adînc al cerului este și el un motiv de deznădejde, căci orizontul îi este mărginit de gardul din jurul cocioabei sale nenorocite. Năzuințele sale se zdrobesc de indiferența deprimantă a mediului inconjurător. Alberto! Și ca el atîția și atîția tineri spanioli. Atîția tineri ale căror aripi inflăcărute sînt mutilate! Cîte spirite prinse în plasa realității spaniole! Cît de puțin le pasă de lume, dacă lumea lor are ca singură limită cei patru pereți ai unui bordei sărăcăcios!

Și Alberto visa. Visul era unica sa distracție,

singura evadare posibilă. Nimeni nu avea puterea de a stăvili zborul consolator al păsărilor albastre ale visurilor sale, nimic nu putea stînji desfășurarea imaginației sale. Aici era liber, avea o libertate ce nu putea fi învinsă. Era ca o punte, aruncată spre locurile înălțate ale speranțelor sale: dacă ar fi putut fi asasinată imaginația lui, ar fi murit pînă la ultimul atom de viață ce mai dăinuia în flința sa, în ciuda întregii lui energii vitale. Gîndul lui Alberto vagabonda, fericit, prin imensitățile imaginației. În fața golului deșert se profila valea unde înflorea visarea. Dincolo de satul lui posomorît se ridicau, strălucitoare și luminoase, miile de cetăți imaginare create de spiritul său. Vîrtejul asurzitor al tuturor năzuințelor sale rupea lanțurile indiferenței impotriva căreia se zbătea. Alberto visa, imaginația lui evada din existența monotonă căreia îi era supus și printr-un salt prodigios ateriza în alte cetăți, în alte țări, în alte continente. Și acolo se ivea o viață nouă; părea o defilare ametoitoare de curiozități nebănuite, de peisaje stranii și minunate totodată, adevărate locuri de vis. Gîndul său urmărea în zbor cetățile și locurile din vis ale căror imagini se desfășurau ca

într-un film! I se părea că respiră delicioșii lor parfumuri și că resimte miile de senzații provocate de un astfel de spectacol... Iperindau rînd pe rînd prin fața ochilor orașe și țările, le întindea mîinile, gata, gata să apuce, atît păreau de aproape; apoi, cînd deodată le oprească și să se uite la ele mai de aproape, totul dispărea asemenea halucinațiilor fugitive dizolvate în umbrele altui „eu“ ce era prăbușit din satul său lipsit de bucurie. Așa Alberto se cufunda din nou în izvorul său plăcerii, orașele reîncepeau să defileze pe pînă de fond a visului său și, deodată, în fața ochilor se ridica o altă cetate, ciudată, cu cupole înălțate spre cer, minunată, multicoloră și miraculoasă, locuită în majoritate de tineri. Alberto rămînea ca împietrit cu brațele întinse spre ea. Tinerii îi treceau prin fața ochilor în vîrtejuri vesele, fugind și jucîndu-se, pătrundînd în edificiile splendid luate. Tot orașul era ca scăldat în fericire, voie bună și simpatie. Emoția îl făcea pe Alberto să-și piardă graiul. Și orașul acesta nu mai dispărea ca toate celelalte ce-i populaseră visarea. El i se ridica în față, năvalnic, cu mulțimile sale de tineri care rîdeau, fugeau și se jucau. Alberto înainta

*dedicat tinerei EVA
SRBOVA, pe care oadmîr
foarte mult fără a o cu-
noaște!**

lui Alberto

OR VEDEA CEL DE-AL VI-LEA FESTIVAL

30.000 de tineri din lu-
me și-au dat mîna la marea
întîlnire de la Moscova. În
țara lor, mulți alții, cu mi-
lioanele, așteaptă întoar-
cerea lor și minunata po-
vestire a extraordinarei lor
călătorii; sintaceia care nu
au încăput în cifra restrînsă
de 30.000 sau care, din
lipsă de mijloace, nu au
putut fi prezenți la marea
serbare a tineretului lumii.
La ei ne gîndim publicînd
aceste reflecții ce ne par-
vin din Spania pentru con-
cursul nostru în cinstea
celui de-al VI-lea Festival.

cinat, pătrunzînd în lumina ce făcea o
colă orașului, ajunse într-o piață mare, de
umusețe ce nu ar fi bănuît-o niciodată.
Mîinile din piață exercitau asupra lui o
cție irezistibilă, un fior nesfîrșit de bucurie
utremura ființa; începu să străbată orașul
ași înfrigurați. Nu mai putea să gîndească,
tase să mai perceapă ființa lui fizică, nu-și
cunoștea nici numele, nici naționalitatea,
un tînăr printre mulți alți tineri și atît de
cît! Bucuria îl învăluia de peste tot și el
a cum nu risese niciodată în viață. Ajunse
ă un grup de tineri și se amestecă cu ei;
unul nu-i părea străin; îl vorbeau cu toții
unui prieten, iar el le înțelegea limba.
culmea fericirii, Alberto pierduse noțiunea
oului, nu-i păsa unde se află, trăia clipa
ață și bucuria pe care i-o inspira această
te măreață. Un nume îi veni în minte:
scova" și Alberto îl repetă cu o plăcere
ăsurată. Nu știa de unde îi veneau în
te aceste cuvînte pe care le repetă cu un fel
evlavie: „O! Moscova, orașul tineretului!”
are înțelegea ce spune și-i primea cuvîntele
o bucurie fără seamăn. O nevoie de a cînta
uprinse. Fără voință se trezi cîntînd; cîntecul

său era ca un strigăt de bucurie de nepotolit.
Toată lumea îl aplauda, îl striga, îl întreba!
Alberto nu răspundea decît printr-un surîs al
întregii sale ființe: era nebun de mîndrie că
toți tinerii aceștia îl acceptau așa cum era,
fără a-l umili. Rîdeau cu toții împreună și el,
care nu cunoscuse niciodată înainte un astfel
de ris, se simțea în plenitudinea bucuriei și
fericirii.

Dar deodată totul dispăru brusc și în locu-
se ivi realitatea crudă: visul se spulberă ca
un nor în vîntul furtunii. Alberto reveni cu
picioarele pe pămînt. În semiconștiența trezirii
el își pîimba privirile și întîndea mîinile spre
capitala dispărută a visurilor sale... Un vîrtej
pusese stăpînire pe toată cetatea minunată,
parcă pentru a-i spulbera pînă și viziunea;
ochii săi încă orbiți nu percepeau decît învîr-
tirea nebună a cercurilor ce renășteau mereu
pentru a înflori și a se pierde apoi în penumbră.
Alberto se simți apoi cuprins de o spaimă
primitivă și începu să cadă într-o prăpastie al
cărui fund nu-l putea zări; căderea sa era tot
mai rapidă, el chema și striga! În zadar!
Căderea se făcu pînă la capăt. Un șoc brutal
și iată-l pe Alberto reluînd contact cu coliba
sa nenorocită. Alberto se ghemulește în culcu-

șul său, iar privirea lui înfricoșată se ciocnește
pretutindeni de cenușii de toate zilele. Nu
mai înțelege nimic! Nu era oare decît un vis
ce s-a terminat printr-un coșmar?

Un singur cuvînt mai plutește în memoria
lui: „Moscova!”. Cu numele acesta pe buze
și cu un biet surîs dezamăgit se zvircolește
între cearșafurile murdare ale patului său ce
scriștie. Alberto nu-și mai găsește somnul, se
gîndește la ziua de muncă ce-l așteaptă și mai
are, deși treaz, încă un vis ce-l halucinează.
O muzică stranie în care se regăsesc toate stî-
lurile îi șoptește lăuntric, și Alberto surdide:
viața tot e frumoasă în ciuda tuturor! Ce impor-
tanță are pentru tineret realitatea crudă dacă
în fiecare zi, la fiecare clipă de destindere
pasărea albastră a visului este la îndemîna sa,
dacă imaginația îi permite să evadeze, să uite
colivia existenței sale zilnice și să-și ia zborul,
zborul liber spre domeniul fanteziei? Ce impor-
tanță are în fond deznădejdea lui personală
cînd mai sînt încă atîția Alberto pe pămînt...

AULALIO MANUEL OSTOS
(Spania)

* Este vorba de Eva Srbova, o tînără cehoslovacă
internată într-un sanatoriu de mai mulți ani și care
a cerut prin revista noastră să corepondeze cu tineri
din toate țările (vezi „Tineretul lumii” nr. 4/1957).

(de la
trimisul nostru special
GERHARD STUCLIK)

- în căutarea problemelor de tineret
- povestea autobusului festivalului
- la ce v-ați gândit când ați fost demobilizat?
- întrecere între U.R.S.S. și S. U. A.
- soarele nu apune la Lenin-grad
- privire asupra Epocii de aur

Moscova, azi...

La Moscova

Sînt la Moscova! Am fost întâmpinat de o vreme minunată de vară. S-au înșelat toți cei care la Berlin îmi prevestiseră vreme rea, inclusiv redactorul sovietic din redacția noastră, care mă sfătuisese să iau cu mine îmbrăcăminte groasă! Și totuși nenumărați fulgi de zăpadă se învârtesc prin aer. Să ningă oare? Aș! Este doar puful plopiiilor, asemănător unor fulgi de zăpadă sau de bumbac.

O asemenea formă de salut mi-a grăbit primii pași în lumea aceasta nouă pentru mine, deși în ceea ce privește călătoriile în străinătate nu mai sînt un „boboc”, care uită să-și închidă gura de mirare. Totul este

însă atât de diferit aici! Din prima clipă ești uimit. Se spune că prima impresie este cea hotărîtoare. În timpul întregii mele călătorii mi-am putut da seama că este și unica ce rămîne.

Aici totul este mare, larg, impunător — fără dimensiuni. Cînd zburam peste întinderile nesfîrșite ale Rusiei, peste pădurile ei fără margine, peste mările de grâu ce se întind cît vezi cu ochii, peste turmele de vite tot atât de numeroase ca armatele, peste șoselele drepte trase parcă cu linia pe o planșetă de desen, mi-a venit în minte un vis de mult uitat al copilăriei mele. Să fi devenit oare totuși explorator? Nu! Țara aceasta este descoperită de mult, și de asemenea și noul ei regim social; ele au fost

descrise de mii de oameni înaintea mea. Și totuși le voi mai descoperi și eu o dată cu ochii mei, mai ales pentru voi.

Invidiez aici din toată inima pe tinerii geologi, tractoriști, normatori, arhitecți, și în general pe toți tinerii de orice profesie. În țara aceasta fiecare profesie își are farmecul său caracteristic și perspective deosebit de favorabile.

Ce e drept, totul trebuie măsurat aici cu dimensiuni complet diferite. În străzile largi de 50—70 metri — eu le-aș numi bulevarde — circulația se desfășoară foarte rapid, cu un calm și o siguranță desăvîrșită, deși s-ar părea că pietonii nu țin seamă de luminile roșii ale stopurilor. O mulțime de nedescris, marcată prin tonurile sale multi-

**... și totuși a fost
O CĂLĂTORIE DE EXPLORARE!**

colore și orientale se perindă încontinuu pe străzile acestui oraș de 8 milioane de locuitori. După statistici, Moscova numără în permanență două milioane de oaspeți. Moscova este într-adevăr inima, magnetul acestei țări uriașe. Doar cel ce a văzut-o cu ochii săi li poate înțelege dimensiunile.

Moscova — oraș de opt ori centenar — este plină de contradicții. Și astăzi ea mai poartă încă în parte dublul ei caracter din trecut: palate mîndre ce par inaccesibile, despărțite de viața orașului, palatele țarilor și ale celor cîteva sute de foste familii lacome de domnie, iar pe de altă parte căsuțe mici, multe din ele din lemn, cu unu sau două etaje, ce se ghemuiesc de-a lungul străduțelor întortocheate și strîmte. Dar viitorul i-a și imprimat acestui oraș pecetea sa. Profilul i-l dau cele 8 complexe uriașe, zgirîe-nori ce se ridică pînă la 257 metri înălțime. Imaginea de ansamblu a orașului o dau blocurile de locuit avînd în medie 10 etaje; după părerea mea sînt puțin prea încărcate, deși merg totuși foarte bine pentru ansamblu. Dar prezentul plin de perspectivă nu s-a oprit doar la căsuțele mici din lemn. Aproape fiecare căsuță poartă una, două, ba chiar trei antene de televiziune. La prima vedere, un asemenea contrast m-a surprins. Acum însă, cînd mă gîndesc mai bine, găsesc că aceasta constituie o parte a specificului oamenilor sovietici.

Moscova este în continuă creștere. În sud-estul capitalei, de pildă, în locul unde cu doi ani în urmă mai pășteau încă cirezi de vite, ia naștere acum un oraș foarte mare și modern, ce se grupează în jurul Universității Lomonosov, pe dealurile lui Lenin. Numai aci se vor construi pînă în 1960 50.000 de locuințe noi, iar în toată Moscova încă 190.000.

Neliniște și certitudine

Intr-o conversație cu tineri sovietici se constată în primul rînd că sînt mult mai maturi decît tinerii de aceeași vîrstă de la noi din Germania, de pildă. Vorbesc despre viitorul lor cu mult mai multă seriozitate în timp ce își exprimă dorința lor de a contribui la viitorul fericit al țării. Ei mani-

festă mult interes cînd e vorba de condițiile sau de tineretul din alte țări. Cînd se atinge marea problemă a PĂCII, se simte imediat puternica răspundere interioară a fiecăruia. Ea se bazează pe o neliniște, dar și pe certitudinea că pacea poate fi menținută.

Nu a fost greu de găsit care e cauza acestor trăsături de caracter. Nici o țară nu a avut în douăzeci de ani un astfel de avînt general și măreț ca Uniunea Sovietică între primul și al doilea război mondial. Nici un popor nu a realizat cu forțe proprii asemenea performanțe și nu a suferit atîtea lipsuri pentru ascensiunea sa. Și nici un popor nu a făcut sacrificii atît de mari în cursul războiului trecut. Ce alt popor a pus atîta suflet în reconstrucția de proporții neînchipuite a țării sale?

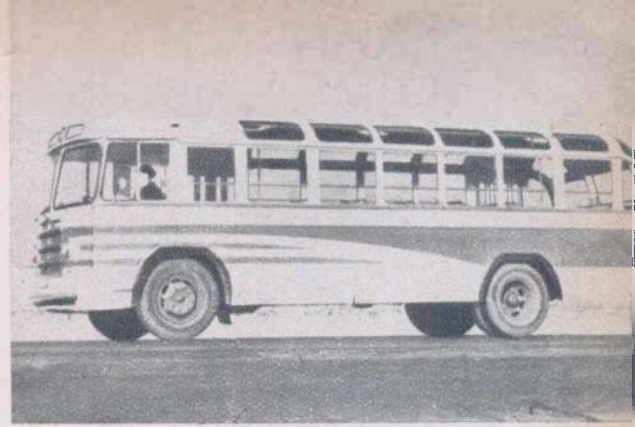
Oamenii aceștia — ca și conducătorii statului lor — vor pacea, ei au nevoie de ea pentru înflorirea tuturor celor create și pentru nașterea noului. Ei nu ar fi putut și nu ar putea realiza un astfel de program de pace dacă ar avea nevoie de un program de război și dacă ar avea intenția să atace alte popoare.

Nu 100, ci 200 de autobuse

Directorul uzinelor ZIL ne primește prietenos. El ne face o dare de seamă generală asupra acestei uzine uriașe ce se numește astăzi „Uzina de automobile Lihaciiov” (ZIL, fostă ZIS). Uzina alcătuieste un oraș muncitoresc cu numeroase parcuri, 85 hale și 13 săli de mese, un stadion și un al doilea în construcție, un dispensar unde lucrează 160 de medici, un palat cultural mare etc.

50.000 de muncitori și ingineri, dintre care 11.500 tineri, muncesc la fabricarea a două tipuri de camioane de patru și de trei tone și jumătate (producția zilnică: peste 400) și a trei tipuri de autobuse. Se mai fabrică în afară de acestea și motocicletele, biciclete (producție zilnică: 1.700), frigiderle și un număr mic de autoturisme. Și deodată se aude un cuvînt, un cuvînt ce mă face să uit restul: autobusul festivalului.

„Da, aici se construiește autobusul festivalului!” — ne spune secretarul adjunct al comsomoliștilor, conducîndu-ne în sectorul

Autobusul festivalului ZIL 158

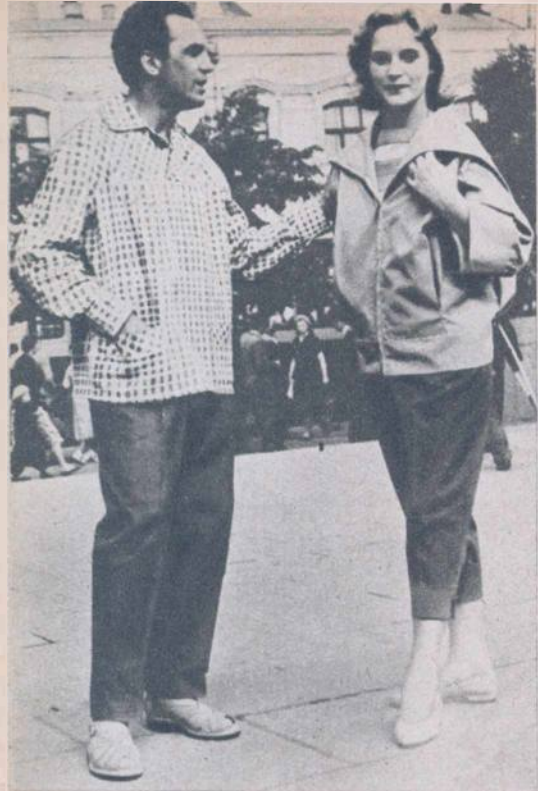
respectiv. Intr-o germană bună, îmi explică toate amănuntele tehnice și povestea acestui autobus. Le voi povesti aci deoarece sînt într-adevăr specifice inițiativei tineretului sovietic.

Consiliul de Miniștri ceruse uzinei să construiască 100 de autobuse de tipul nou ZIL 158. Cînd personalul uzinei a aflat aceasta, a hotărît să facă 200 de autobuse pe care să le pună la dispoziția Comitetului festivalului. Dar modelul fiind recent introdus, se ridicaseră o serie de greutăți, mai ales în ceea ce privea piesele care nu se produc în uzină. Pentru a putea realiza angajamentul luat, comsomoliștii au hotărît să patroneze autobusele acestea. Au scris scrisori diferitelor uzine de la care trebuiau să obțină piesele — sau mai degrabă comsomoliștilor acestor uzine — de pildă la Leningrad și la Iaroslavl, rugîndu-i să aibă grijă ca piesele menite autobusului festivalului să fie livrate la timp. Iar în uzină la ei au făcut pentru fiecare piesă o pancartă pe care au scris: „Piesa aceasta este făcută pentru autobusul festivalului, ZIL 158! Fă-o înainte de termen!” La întrebarea mea, fețele celor doi comsomoliști se luminează și ei îmi răspund în același timp și cu aproape aceleași cuvinte: „Păi sigur că îndeplinim ceea ce ne propunem!” Ascultîndu-i, pot citi pe fața lor nu numai mulțumire, ci și bucurie. Bucurie pentru cele realizate, căci tineretul acesta muncește cu entuziasm.

ZIL 158 este un autobus de culoare deschisă, cu o înfățișare plăcută, cu acoperișul în parte de sticlă, bine ventilat, cu radio,

... și mîine

De ce țin locuitorii Moscovei atât de puțin să fie îmbrăcați „la modă”? De ce se îmbracă chiar și tinerii modest? Până nu de mult problema modei corespunzătoare cu aceea din țările occidentale era de o importanță cu totul minimă 1) pentru că probleme mult mai însemnate cereau să fie rezolvate de populație, 2) pentru că problema era subestimată, 3) din cauza unei neîncrederi nejustificate față de influența modei internaționale. Cel de-al 8-lea Congres Internațional al Modei de la Moscova a dovedit că slăbiciunile trecutului sînt pe cale de a fi înfrînte și în acest domeniu. În fotografia noastră: manechin sovietic prezentînd un model cum se poartă anul acesta.

microfon, megafone și 36 de locuri pe scaune.

Săptămîna de lucru este de 46 de ore, dar actualmente se creează condiții pentru ca să se introducă încă în cursul anului acesta săptămîna de 40 de ore. Rezultatele obținute pînă acum în mecanizarea și automatizarea muncii sînt dintre cele mai remarcabile. O condiție importantă pentru a obține o producție sporită este calificarea cît mai bună a fiecărui muncitor.

O anchetă

Dintr-o anchetă făcută printre 100 de tineri din această uzină a rezultat că 74 fete și băieți au ca preocupare principală problema reorganizării conducerii industriei și construcțiilor.

De necrezut? Nu! Bineînțeles, ca toți tinerii de aceeași vîrstă din Germania occidentală, de exemplu, tinerii aceștia doresc și ei să posede un scuter sau o mașină mică. Modul de a-și satisface asemenea dorințe este însă cu totul diferit. Și tocmai acesta este cel mai interesant. Pentru tineretul sovietic în general, avantajul poporului stă înaintea avantajului personal. Nu este numai o trăsătură frumoasă de caracter, ci — și aceasta este trăsătura cea mai caracteristică pentru orînduirea sovietică — con-

tribuie în mod direct și la realizarea dorințelor despre care e vorba.

Prin soluționarea acestei probleme principale (momentan) au devenit disponibile forțe noi nefolosite încă și rezerve care ajută la creșterea producției industriale și la realizarea cît mai rapidă a tuturor construcțiilor proiectate.

Ce foloase are de pildă mecanicul de automobile Pavel Goroșov? Cînd produce mai mult, nu mai trebuie să se aștepte 3—6 luni mașina comandată. Se pot vinde deci mai multe automobile, iar salariul lui Pavel crește. La rîndul lor, mașinile se ieftinesc. Problema aceasta este caracteristică pentru întreaga industrie, unde toate articolele vor deveni mai abundente și mai ieftine. Dacă se evaluează în mod obiectiv rezultatele acestor eforturi, se poate conta pe un avînt fantastic. Chiar pe parcursul obținerii acestor rezultate Pavel poate să-și realizeze o parte din dorințele sale.

Acesta este motivul pentru care s-a creat o mișcare largă, ce cuprinde toți muncitorii și toți funcționarii atît din uzina aceasta cît și din toată țara.

Mulțumită acestui sistem economic, oamenii — și bineînțeles tineretul — nu sînt ispițiți să-și făurească vise neobișnuite ce trebuie să aibă un efect negativ. Ei se formează ca personalități pline de putere și de voință pentru care realizarea dorințelor nu depinde de o cură de slăbire sau în cel mai bun caz de un loz tras la un joc de noroc.

Iată constatările și reflecțiile mele asupra acestei prime probleme principale a tineretului sovietic.

Problema nr. 2 — problema nr. 1

21 fete și băieți au arătat că formarea profesională este problema principală a tineretului sovietic.

Problema nr. 2 cuprinde aceeași întrebare ca problema nr. 1: cum se pot folosi și mai bine toate posibilitățile existente ale învățămîntului profesional pentru a trăi și mai bine?

Intr-adevăr, la toți tinerii cu care am vorbit m-a impresionat nu numai dorința arzătoare de fericire, de demnitate omenească, de creație, de muncă folositoare întregului popor, manifestate de Pușkin, de Nekrasov și de Gorki, ci și aceea de a îndeplini sarcini cît mai mari și din ce în ce mai mari. Iar statul și țara lor uriașă le creează toate condițiile în sensul acesta.

Locotenent — student — constructor

La școala profesională nr. 7 din Moscova, șed în fața fostului locotenent de artilerie, actual student și viitor constructor, Igor Vorobiov. Îl ascult cu plăcere pe tînărul acesta inteligent și modest.

— Am 27 de ani. Am fost soldat timp de șapte ani, dintre care doi în Germania. Ca ofițer am primit o instrucție bună și mi se spunea că am în fața mea o carieră strălucită. Dar unitatea noastră a fost toată demobilizată în 1956.

— La ce v-ați gîndit cînd ați aflat această veste?

— Nu ne-am mirat defel. Am nădărduit doar că acest prim pas al guvernului nostru va fi urmat în curînd de alte măsuri identice

din partea celorlalte puteri pentru o mare demobilizare și pentru dezarmare. De aceea urmăresc cu atenție tratativele pentru dezarmare de la Londra. Sînt cu adevărat decepționat cînd văd cum întîrzie guvernul S.U.A. cu săptămînile răspunsul la propunerile real constructive și acceptabile ale reprezentantului nostru. Nu am avut un interes deosebit să-mi continui cariera în armată, căci realizarea marilor noastre proiecte din industrie și din agricultură necesită multă mînă de lucru nouă. Neavînd o profesie civilă, m-am hotărît să studiez. Am avut de întîmpinat și unele greutăți, mai ales la început, dar colegii de clasă și profesorii m-au ajutat cu multă prietenie.

Împreună cu alți 558 studenți, toți absolvenți ai școlii medii de zece ani, fostul locotenent își însușește aci teoria și practica învățămîntului tehnic mediu. Studiile nu numai că sînt gratuite, cum sînt de altfel și cărțile, dar fiecare student mai primește și o bursă fixată după felul cum învață.

„Mama tuturor orașelor din Rusia”

Am străbătut 800 km. E noapte. Ne aflăm deasupra orașului Kiev. O mare uriașă de lumini se oglindește în numeroasele brațe ale Niprului...

Kievul arată ca un parc imens. Și ceea ce face orașul și mai interesant, și mai variat este faptul că se întinde pe numeroase dealuri. Kiev este și un oraș modern. Deși două treimi din el au fost distruse în timpul războiului, nu numai că s-a reconstruit în întregime acum, dar s-a dublat și suprafața de locuit a orașului.

Parcă-i și văd pe delegații și oaspeții celui de-al IV-lea Congres al F.M.T.D. circulînd pe minunatul bulevard Kresciatic, strada principală a Kievului, și prin parcurile umbrite. Veți fi desigur la fel de surprinși ca și mine cînd veți afla că orașul Kiev este cel mai vechi oraș al Rusiei. Întemeiat de peste o mie de ani, el a căpătat numele de „mama tuturor orașelor Rusiei”.

La fabrica de paste făinoase „Karl Marx” din Kiev mă interesa o problemă importantă — problemă ce a devenit vitală pentru toți tinerii muncitori dintr-o serie întreagă de țări.

Uzina aceasta, complet distrusă în timpul războiului, este actualmente modernizată în întregime. În sectorul de biscuiți, de pildă, munca este 90% mecanizată, 50% automatizată, iar munca pe bandă rulată este complet automatizată. Pe cînd înainte trebuiau să muncească 50 de brutari în sectorul acesta, nu mai funcționează acum decît cinci la fiecare din cele două benzi rulante (producție zilnică: 35 tone de biscuiți). De aici a rezultat întrebarea pe care am pus-o tineretului: „Ce se întîmplă cu muncitorii ce rămîn liberi după automatizarea întreprinderii?”

Mai întîi nu m-a înțeles nimeni, apoi au început să surdă și mi-au declarat că în întreprinderea aceasta nu există nici o mînă de lucru liberă, deoarece uzina s-a mărit transformîndu-se în Combinatul de paste făinoase.

„În Uniunea Sovietică — mi-au spus tinerii aceștia — nici nu poate exista șomaj. Dimpotrivă avem într-una lipsă de mînă de lucru în industrie și în agricultură”.

Colhozul Cikalov și fuga de la sate

Călătoria mea de explorare nu ar fi fost completă dacă nu aş fi făcut cunoştinţă și cu agricultura sovietică. În scopul acesta am vizitat colhozul „Cikalov” unde ne și așteptau președintele colhozului și secretarul comsomoliștilor. Am fost impresionat de plăcerea cu care ne-au arătat rezultatele muncii lor în comun. Colhozul are 3.000 ha de pământ, 750 capete de vite cornute, 260 cai, 930 porci etc., 12 tractoare, 16 camioane, 5 combine și grajduri în care munca este în întregime mecanizată. Aș putea umple pagini și pagini cu amănunte de genul acesta. Dar vreau să mă restring la ceea ce mi se pare esențial. Printre instituțiile colhozului este și o școală elementară și medie de 10 clase pentru 700 de elevi, un cămin cultural mare cu o bibliotecă frumoasă, un cinematograful permanent, o maternitate și un staționar cu 50 de paturi. Colhozul își tipărește chiar și gazeta sa proprie în tipografia proprie.

În colhoz muncesc 863 țărani. Fiecare din ei posedă o bucată de pământ, o vacă și doi porci pe pământul lor propriu. 90 dintre membri au o calificare științifică.

Totalul beneficiilor colhozului s-a ridicat anul trecut la 3,5 milioane ruble. Anul acesta va fi de 5 milioane, ceea ce reprezintă o sporire considerabilă.

★

Reporterul nostru: Permiteți-mi, vă rog, să vă pun două întrebări:

1. Există în colhoz sau în general în Uniunea Sovietică o tendință a tineretului de la sate de a pleca la oraș?

Președintele colhozului: Puțin timp după război au plecat opt tineri din colhoz și s-au dus la oraș. Acum cinci ani s-au întors toți opt. De atunci nu a mai plecat nici un

tânăr la oraș. Pe de altă parte chiar și colhoznicii plecați să-și facă stagiul militar sau în cadrele armatei s-au întors toți după ce au fost demobilizați — de la simplu soldat și până la comandant.

Exemplele acestea nu sînt cazuri izolate: ele sînt tipice. În Uniunea Sovietică s-a terminat cu exodul de la sate la orașe.

Reporterul: Care sînt, după dumneavoastră, motivele acestui fapt?

Președintele colhozului: Veniturile colhoznicilor sînt în general mai mari. Mai ales după rezoluția guvernului nostru privind la majorarea prețurilor de livrare din domeniul agriculturii, s-a remarcat un mare avînt. Costul vieții este mai mic la sate decît la orașe. Muncile agricole au devenit mai ușoare și mai ales mai interesante. Tineretul de la sate dispune de mari posibilități culturale și de calificare profesională.

Reporterul: Cea de-a doua întrebare este: După părerea dumneavoastră, ce probleme preocupă tineretul de la sate și care este preocuparea sa principală?

Președintele colhozului: Chiar cu riscul de a vă dezamăgi, în caz că vă așteptați la un alt răspuns, trebuie să vă spun că preocuparea principală a tineretului de la sate este, în clipa de față, sporirea producției de grâu, lapte, unt, carne. Aceasta este problema ce preocupă cel mai mult tineretul și bineînțeles nu numai tineretul.

Unt și carne în loc de bombe H

În timpul călătoriei mele am luat o serie de interviuri pe teme cele mai diferite. Printre cei interviați au fost Silvi Lutus din Tury (Estonia), Grașina Andrușene din Letonia, Alfred Evanoise din Georgia, la o înflînire a 18 crescători de animale cu zootehniciana Galina Semionova.

Spre marea mea părere de rău, din lipsă de spațiu nu mi va fi posibil să public aici toate răspunsurile interesante pe care le-am primit la întrebările următoare:

— Sînteți de acord cu apelul guvernului pentru a spori producția de grâu, de lapte, de unt și de carne pe cap de locuitor pentru a depăși Statele Unite? Și de ce? Credeți că este posibil să realizați acest țel pînă în 1960/61? Sau împărtășiți părerea unor experți care îl socotesc realizabil abia în 1975? Și în ce fel? Ce credeți despre forma aceasta de întrecere cu Statele Unite?

Karim Jessimbajeo, 22 ani, agronom, șeful secției cereale a sovhozului Dniepropetrovski Atbasar, Kazahstan, (decorat anul acesta cu Ordinul Drapelul Roșu al Muncii pentru rezultatele excelente obținute la desțelenirea pămînturilor virgine și a producției de cereale):

— Se înțelege de la sine, fără nici un comentariu. De îndată ce vom produce cît Statele Unite, fiecare din noi va trăi și mai bine. În sovhozul nostru am discutat cu toții împreună — și sîntem în majoritate tineri — cum am putea realiza țelurile propuse. Cît despre producția de grâu, nu am avut să ne spargem prea mult capul, căci în domeniul acesta am depășit cu mult Statele Unite în producția pe cap de locuitor. Anul viitor vom depăși Statele Unite la producția de lapte și de unt. Numărul vitelor noastre cornute este de pe acum considerabil, deși colhozul nostru nu a fost

Întă-l pe Karim Jessimbajeo din Kazahstan

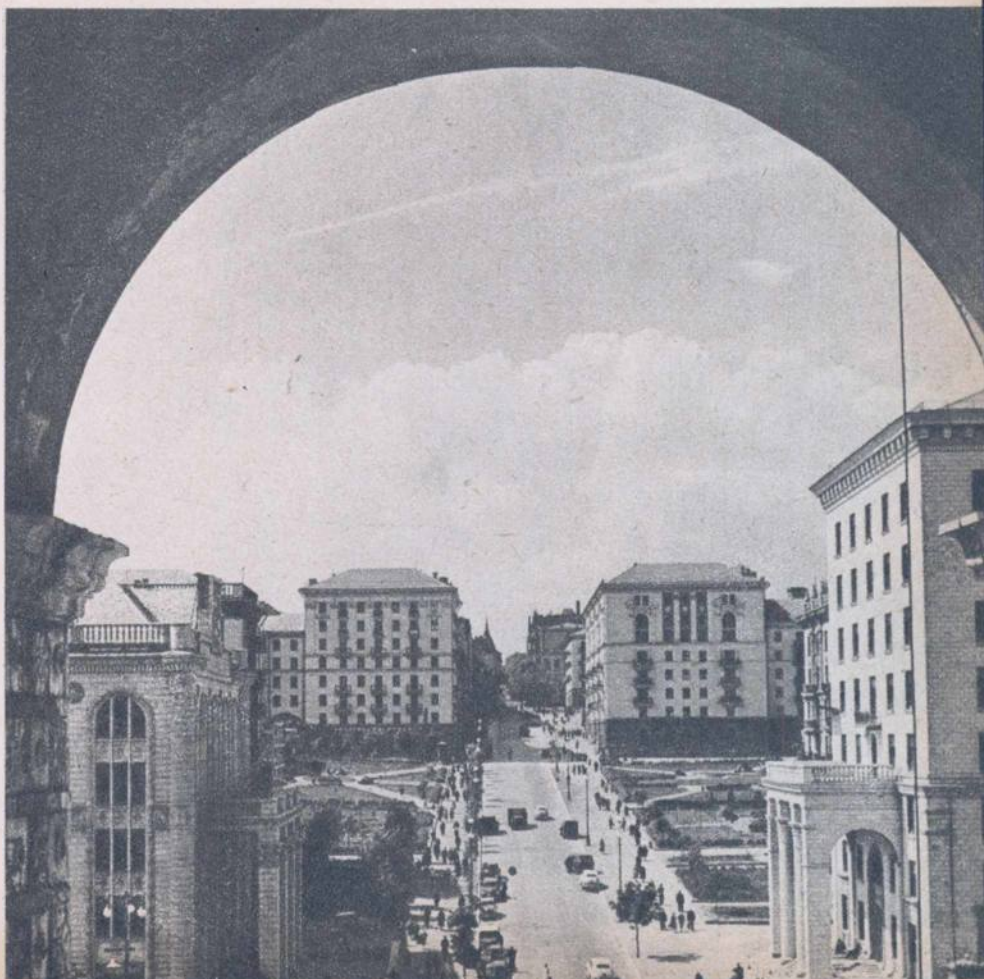
Salut tinerilor din lume!

— Aș vrea aci să exprim în numele meu personal, al tineretului ucrainean și bineînțeles în mod special în numele tineretului din Kiev, că sîntem foarte fericiți de a putea saluta pe reprezentanții tineretului lumii în orașul nostru, în luna august.

Congresul va demonstra că este posibil să te înțelegi, să rezolvi problemele cele mai complicate și să închei convenții. El va demonstra că nu este numai posibil ca diferite păreri și regimuri sociale să coexiste, dar că poate exista și o colaborare cinstită în numeroase probleme. Cred că congresul va contribui ca aceste cuvinte să devină acțiunile de mîine.

GHENADI DOBROV
președinte-adjunct al Tineretului
Ucrainean

Una din străzile pitorești ale Kievului

... ȘI TOTUȘI A FOST O CĂLĂTORIE DE EXPLORARE

înființat decît în anul 1954, pe pămînturile noi. Cu toate acestea vom dezvolta într-una creșterea de vite mari, precum și cea a păsărilor de curte. Cu ajutorul acestei competiții pașnice vom întinde și vom întări în mod simțitor legăturile prietenești dintre popoarele noastre. Și schimburile reciproce de delegații vor fi de mare valoare. Căci învățînd unii de la alții ne vom respecta mai mult. Făcînd cunoștință ne vom împrieteni, și prietenii nu trag unii într-alții. În 1955 o delegație de agricultori americani a vizitat un sovhos vecin. Cițiva membri ai acestei delegații au criticat instalația unei arii mecanizate. S-a dovedit că aveau dreptate. Pe de altă parte ei au fost entuziasmați de multe din victoriile și metodele noastre și au manifestat dorința de a le introduce la ei. Transmiteți vă rog salutările noastre cele mai bune și mai prietenești tinerilor din Statele Unite!

Farmecul nopților albe

Leningrad: orele 24. Pînă la ora aceasta am citit „Stăpînul poștei” de Pușkin. Nu am avut nevoie să aprind lampa în camera mea. Și acum privesc pe fereastra hotelului „Astoria”. La picioarele mele se așterne cel mai frumos oraș sovietic, unul din cele mai frumoase orașe din lume, orașul celor 101 insule și 608 poduri. Mă bucur din toată inima de farmecul „nopților albe” ce domnesc peste întregul oraș.

Au trecut doar două ore de cînd mai fotografiam încă — avînd cele mai bune condiții de lumină; și în acest timp străzile, cheiurile, parcurile sînt un furnicar de oameni ce se plimbă. S-ar părea că Leningradul nu merge la culcare în timpul nopților luminoase, că vrea să guste din plin soarele care în anotimpul acesta nu dispăre niciodată la orizont.

Privire în viitor

Peste cîteva ore voi fi unul din primii ziariști străini care vor arunca o privire în viitor. Între timp — de ce m-aș culca

cînd soarele strălucește pe cer? — mă preocupă destinul fiicei stăpînului poștei din vechiul Sf. Petersburg, pe care l-am admirat ieri. Dar să merg jos în port, la șantierul naval. S-ar părea că se ascunde în dosul impozantelor schele. Dar ne atrage privirea un colos de culoarea miniului. Este vorba de cel mai mare spărgător de gheață din lume. Și tot nu este suficient! Este vorba mai ales de primul vapor atomic care nu e militar.

Dorința mea a fost împlinită. Acum pot descrie marea surpriză pentru cititorii noștri.

Ne urcăm repede pe treptele schelei, deși mie mi se pare că mergem prea încet. Și iată-mă pe acest uriaș despre care peste o sută de mii de ani se va vorbi cu tot atît respect ca despre primul vapor cu aburi care a străbătut oceanul pentru prima dată. El mai vibrează și mai geme încă sub sculele constructorilor săi, dar va fi lansat anul acesta.

Șeful constructor al spărgătorului de gheață atomic, un inginer de vreo 50 de ani, care ne călăuzește și răspunde cu răbdare la numeroasele mele întrebări, povestește: „Cel mai mare spărgător de gheață ce există în momentul de față, «Glacier» (Ghețarul), sub pavilion american, are o putere de 22.000 C.P. Acesta însă va avea un număr dublu, adică 44.000 C.P. Iată datele sale tehnice: lungime — 134 m, lățime maximă — 27,6 m. În timp ce înălțimea sa totală este de 16,5 m, partea ce intră în apă este de 9 m. Cu o deplasare de 16.000 de tone, el va avea o viteză de deplasare de 18 noduri în apa fără ghețuri, spărgînd gheața pînă la o grosime de 2 m. De ce ne-am hotărît să construim tocmai un spărgător de gheață cu comandă atomică? Pentru că deocamdată aci se poate exploata forța atomică în modul cel mai economic”.

Ațiunea aceasta de pionierat a spiritului omenesc în slujba păcii va reuși nu numai ce s-a construit mai mare în categoria aceasta de vapoare, ci și ce poate fi mai modern. Creieri electronici vor efectua toate lucrările complicate, începînd de la comanda reactorului atomic al vaporului pînă la înregistrarea vitezei vaporului și reglarea instalației de aer condiționat fără să mai vorbim de semnalarea icebergurilor și orientarea în adîncime. Toate cuceririle cele mai

moderne ale tehnicii vor asigura vaporul și echipajul său.

Între timp am coborît în „sfînta sfintelor”, în sala în care va funcționa reactorul atomic. Un zgomot asurzitor domnește aci. O rindea orizontală lucrează tocmai la fundamentul pe care va sta reactorul. Acesta va avea aceeași putere ca centrala de forță motrice pentru un oraș de 500.000 locuitori. O altă sală este aproape terminată și gata să primească turbina compusă din 12.000 piese, care va avea o viteză de 3.500 turații pe minut. Într-o a treia sală se instalează tocmai o stație de curent auxiliar. În alte două săli se vor instala două generatoare cu o putere de 11.000 C.P. O altă parte este rezervată pentru provizii, sălile de mese și cabinele echipajului.

Ard de nerăbdare să stau de vorbă cu constructorii acestui vapor fenomenal. Spre marea mea uimire aflu că 60% din ei sînt tineri. Ivan Smirnov, șeful unei brigăzi de tineret, îmi povestește că la început nici nu-și putea închipui că vor colabora la construirea unui vapor atomic. S-au înscris numai de cît la cursuri speciale de pregătire, învățînd cu multă râvnă și luîndu-și angajamentul să-și depășească normele cu 140%.

„Cît despre mine, spune un tînăr inginer, amestecîndu-se în vorbă, nu găsesc deloc ciudat că noi construim un vapor atomic”. Cel ce a vorbit este Semionov Schweidel. Are 30 de ani și lucrează de 4 ani pe șantierul acesta. „Socotesc că americanii sînt niște calculatori foarte sobri, continuă Semionov; cred și nădăjduiesc că, o dată ce vor recunoaște avîntul mare ce va rezulta din utilizarea pașnică a energiei atomice și economiile realizate, ei vor reduce producția de arme atomice și vor acorda și ei cel puțin aceeași importanță utilizării pașnice a forțelor nucleare. Nu pot să-mi închipui că ar accepta degradarea de a deveni o putere industrială de mina a doua. Pe de altă parte, vor dezvălui lumii întregi limitele sistemului lor economic. În felul acesta întrecerea dintre cele două țări ale noastre va fi hotărîrită înainte chiar de a începe. Bineînțeles vorbesc despre întrecerea pașnică, dat fiind că nu vom consimți niciodată la o întrecere războinică cu oricare țară”.

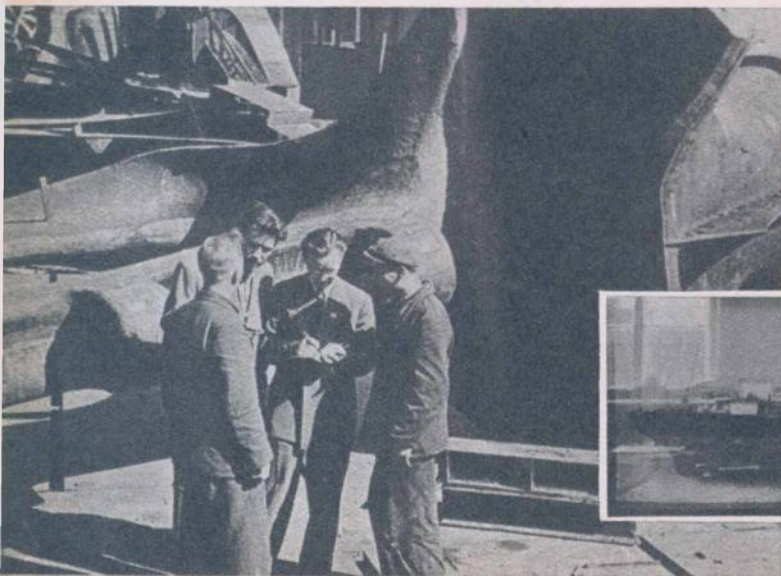
Iată motivul pentru care sîntem cu toții fericiți că participăm la construirea primului vapor atomic închinat unor scopuri pașnice. Știm astfel că vom crea o nouă dovadă a voinței noastre de pace”.

Am aruncat o privire în viitor în noua eră a tehnicii construcției navale. Am văzut una din primele dovezi ale Epocii de aur.

Cred că putem avea încredere!

Mai sînt firește încă multe lucruri pe care nu le-am pomenit aici. Un fapt ce merită să fie subliniat este liniștea firească ce caracterizează întreg tineretul acestei țări. El este plin de dorințe și de speranțe pe care știm că le va putea realiza în frumoasa sa țară. El se bucură, iubeste și este iubit.

Și s-ar putea oare să fie altfel? Iată portretul tineretului sovietic, al realității sovietice, așa cum le-am văzut eu în călătoria mea de explorare.

◀ Reporterul nostru de vorbă cu constructorii spărgătorului de gheață atomic. În fund puternica cală a vaporului de 86 tone.

Macheta spărgătorului de gheață atomic, fotografiată în biroul directorului șantierului ▼

Prima carte, stabilind regulile limbii internaționale esperanto a apărut la Varșovia în 1887. Denumirea de esperanto a fost aleasă de autorul ei — dr. Ludovic L. Zamenhof, medic oculist, născut la Bialistok în Polonia. Zamenhof a ajuns la ideea necesității unei limbi internaționale deoarece în acea regiune a Europei se vorbeau patru limbi diferite, încât și-a putut da seama de neajunsurile provocate de diversitatea de limbi.

Scopul limbii esperanto este de a deveni un mijloc comun de înțelegere între popoare — fără a se substitui limbilor naționale. Ea tinde să fie o a doua limbă după cea maternă, așa cum s-a arătat în „Declarația despre esperantism”, adoptată de primul Congres internațional de esperanto ținut în 1905 la Boulogne sur Mer (Franța). Prin această declarație se stabilesc bazele mișcării esperantiste internaționale:

„Esperantismul este străduința de a răspîndi în întreaga lume folosirea unei limbi neutre, care — fără a se impune în viața internă a popoarelor și fără a fi să înlocuiască limbile naționale existente — ar da posibilitate oamenilor aparținînd diferitelor națiuni să se înțeleagă între dîșii și în care ar putea fi publicate acele opere care prezintă un interes comun pentru toate popoarele.”

Desigur că în decursul veacurilor s-au găsit oameni de știință care au studiat posibilitatea unei limbi internaționale. Istoria cunoaște circa 800 de proiecte, însă pînă azi numai esperanto a dovedit, în decursul celor 70 de ani de viabilitate, că întrunește toate calitățile necesare unei limbi internaționale.

Caracteristic pentru limba esperanto este faptul că ea reprezintă o sinteză a limbilor latine, germanice și slave. Alegerea rădăcinilor de cuvinte din aceste limbi a fost făcută de creatorul ei în spirit internațional și democratic: a luat ca bază acele cuvinte pe care majoritatea oamenilor, aparținînd diferitelor națiuni, le pot înțelege fără un studiu prealabil. Bazîndu-se pe limbile existente, ea se dezvoltă și evoluează la fel ca orice altă limbă, deci ea nu poate fi numită limbă artificială. Are numai 16 reguli gramaticale, fără excepții. Sonoritatea ei se apropie de limbile latine, formarea cuvintelor se face după principiile limbilor germanice, iar sintaxa se bazează pe principiile limbilor slave, cu posibilitatea construcției libere a frazelor.

Academia franceză de științe a caracterizat esperanto: „o capodoperă de logică și simplitate”.

Uniunea telegrafică internațională a acceptat limba esperanto ca „limbă clară”. De asemenea, Uniunea internațională a amatorilor radiofoniei a acceptat esperanto ca limbă auxiliară în relațiile radiofonice, și actualmente 20 posturi de radio din 12 țări emit în limba esperanto.

Despre valoarea filologică a limbii esperanto s-au exprimat favorabil cei mai eminenți filologi și lingviști, ca Jean Boudouin de Cortenay, Müller, A. Meillet și recent prof. V. Bokarev, directorul adjunct al Institutului de lingvistică de la Moscova.

Cele 41 de congrese mondiale de esperanto, multiple conferințe și reuniuni esperantiste, emisiuni regulate la posturile de radio, cursurile ce se țin (actualmente în 31 de școli elementare, 98 de școli medii și 9 facultăți din 22 de țări), aplicarea practică a dovedit lumii întregi că limba ajutătoare esperanto poate fi nu numai un mijloc de înțelegere între oameni aparținînd celor mai diverse rase și popoare, dar se pot exprima prin folosirea ei cele mai complicate gânduri și sentimente. Mărturie stau nenumăratele traduceri și lucrări originale în esperanto. Astfel au apărut pînă acum în esperanto operele lui Shakes-

peare, Molière, Goethe, Tolstoi, Gorki, Malakovski, Heine, Ibsen, Cervantes, Dickens, Balzac, Zweig, de Amicis, Lu Sin, Vazov, Mickiewicz ș.a.

Îmi vin în minte scene din timpul celui de-al IV-lea Festival Mondial al Tineretului, care s-a ținut la București. „Discuții aprinse”, în care gesturile, mimica și rîsul, rîsul vesel, tineresc și universal, înlocuiau — ce e drept cu oarecare greutate — o limbă internațională pe care să o înțeleagă toată lumea. Și comparăm în gînd aceste discuții cu congresele noastre, ale esperantiștilor, în care participanții veniți din țări și continente diferite discută liber și ușor toate gîndurile lor fără a fi

ESPERANTO

Esperanto!.. Ce este această limbă necunoscută de mulți? Cine o vorbește? Cum a apărut? Care sînt scopurile pe care le urmărește? E greu de învățat? La ce folosește? Iată numai cîteva din întrebările pe care tineretul — veșnic Iscoditorul tineret — și le pune în legătură cu acest cuvînt cludat: esperanto.

Articolul de față își îngăduie să răspundă la aceste întrebări.

obligați să apeleze la gesturi, la traducători, la dicționare.

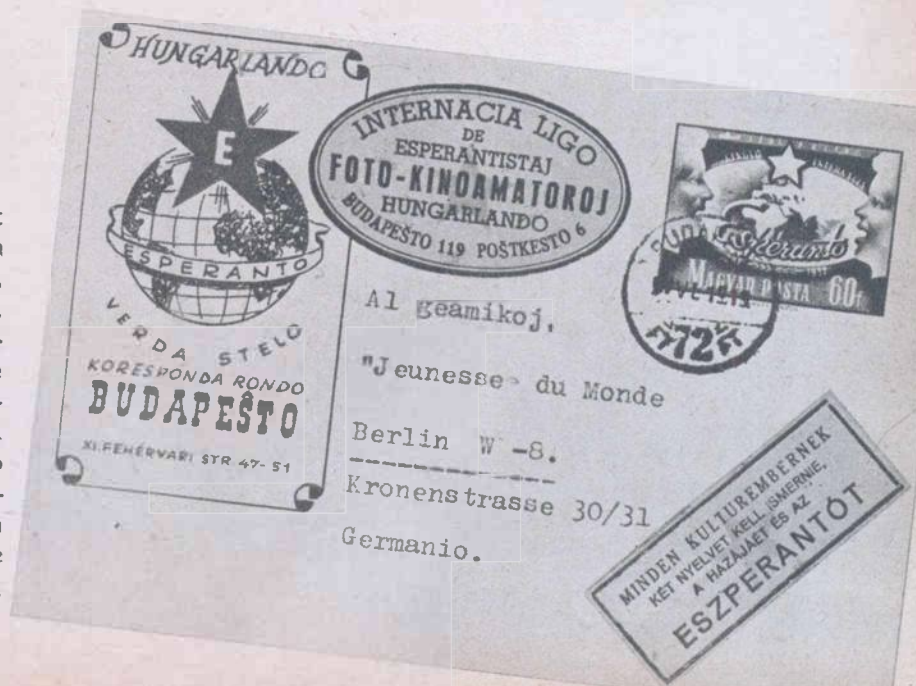
De aceea găsesc foarte binevenit apelul publicat în revista esperanto din octombrie 1956 de către tineretul esperantist din Leningrad, apel adresat tineretului din întreaga lume care va participa la cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului de la Moscova.

Tinerii esperantiști din Leningrad propun, în afara unei întîlniri a esperantiștilor în timpul festivalului, să se facă schimburi de cîntece, melodii, dansuri, fotografii, afișe, programe etc., ca și schimburi de corespondență colective și individuale între esperantiștii din diferitele țări.

Nu putem decît să aplaudăm cu căldură inițiativa tinerilor din Leningrad. Prin extinderea acestei inițiative, „bariera diversității limbilor” ar cădea, numărul prietenilor legate la festival ar fi mai mare; mult mai mare ar fi și numărul scrisorilor care peste timp și spațiu vor strînge firele acestor prietenii, mult mai trainice ar fi aceste prietenii.

În numele esperantiștilor din R.P.R. transmit un călduros salut tinerilor din lumea întreagă pe care limba esperanto îi va ajuta să se înțeleagă și să se cunoască mai bine.

G. HARABAGIU

Tineretul lumii

vă satisface?

Vă veți mira poate că în numărul de față nu publicăm părerile voastre în legătură cu această discuție. Totuși ele nu lipsesc, căci ați răspuns în număr mare — și noi vă mulțumim pentru aceasta — la întrebarea ce ne serpoște de titlu și care a fost pusă în urma schimbului de păreri asupra revistei ce a avut loc la sesiunea Comitetului Executiv al F.M.T.D. din luna februarie. În numerele precedente am făcut cunoscute câteva din părerile voastre, din sugestiile voastre, despre care cele mai puține cuvinte ce s-ar putea spune ar fi că au constituit un ajutor prețios pentru redacție. Dar nu sîntem noi cei ce trebuie să tragem concluzii: aceasta va fi atribuita celui de-al IV-lea Congres al F.M.T.D., ale cărui porți se vor deschide peste câteva zile. Pînă atunci, voi, cititorii noștri, asociațiile, grupările, ați adus, prin contribuția voastră la discuții, un aport bogat de elemente ce vor fi puse la dispoziția congresului pentru a-i împlini misiunea.

Bineînțeles, nimeni nu poate avea pretenția să închidă debaterile ce nici nu ar putea fi închise atîta timp cît există revista, căci ea are în permanență nevoie de criticile, de sugestiile și de încurajările voastre în aceeași măsură în care avem nevoie de aer pentru a respira.

Vom reveni deci la debaterile noastre prietenești care vor continua.

REDACTIA

Fotografia lunii

O fotografie cum nu se primește în fiecare zi ne-a fost trimisă de prietenul nostru sovietic Vadim Panșin. Ea se întitulează: „Prietenia cu oaspeții Oceanului Arctic”.

Ne scriu CITITORII

Să stăm de vorbă

Cel de-al VI-lea Festival, cel de-al IV-lea Congres al F.M.T.D., colaborarea, înțelegerea internațională — iată evenimente și idei pe care tinerii le cunosc. Iar scrisorile pe care le primește zilnic redacția tratează fiecare în felul ei despre aceste probleme. Interpretarea lor, mijloacele și căile pentru a atinge aceste

scopuri comune sînt atît de multiple, că numai tinerii pot să ni le indice. Vreau să vă dau de exemplu scrisorile cititorilor noștri pe care le-am ales luna aceasta. În ele veți vedea că, fie că doresc să cunoască prin „Tineretul lumii” proble-

me și amănunte despre alte țări, fie că ti critică conținutul, fie că fac propuneri cu privire la îmbunătățirea revistei sau că încearcă să recruteze un număr mai mare de cititori, toți corespondenții noștri au întotdeauna aceeași dorință: să-și aducă mica lor contribuție la construirea unei lumi mai bune. Cred că este bine așa, și eforturile comune au și dat roade, iar noi vom obține împreună încă multe alte succese.

În încheiere aș vrea să adresez câteva cuvinte cititorului nostru italian Gozzini Giuseppe.

Scrisoarea ta a sosit prea trziu pentru a putea fi publicată în iulie, după cum ne propusesem, așa că, din păcate, nu voi putea publica aici decît un fragment din ea. Sper, dragă prietene, că n-ai să te superi pe noi.

Al vostru, SIPPET

C O R E S P O N D E N Ţ A N O A S T R Ă

Cincizeci de ani de la înființarea Acțiunii Catolice

Noaptea aceasta sîntă am petrecut-o în rugăciuni. Zeci de mii de tineri făcînd parte din Acțiunea Catholică, uniți într-un singur suflet prin milostivirea lui Cristos, au mers la marea catedrală din Milano, strălucitoare sub focul miilor de lumini de neon colorate, pentru a sărbători cincizeci de ani de la înființarea Tineretului Catholic din Milano...

Epoca noastră simte în mod irezistibil nevoia ca oamenii de toate rasele, culturile și religiile să se unească pentru a asigura pacea mondială. Dar este o iluzie să vrei să ridici o biserică, să construiești o comunitate, să stabilești o legătură de prietenie

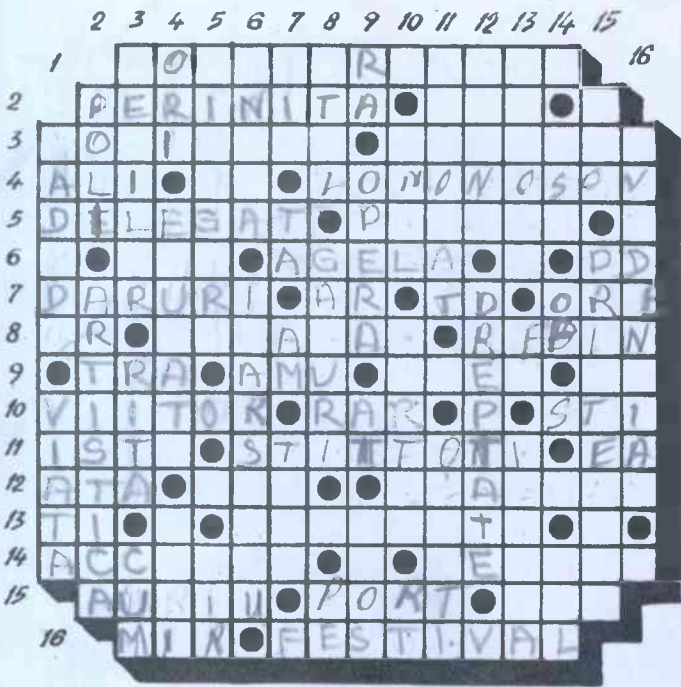
și de solidaritate între popoare trecînd peste toate părerile politice, fără să dai tuturor să mănînce aceeași pline...

Mi s-a spus că la Festivalul de la Moscova vor fi reprezentate 110 țări din lume, că vor participa 30.000 de delegați și că se vor desfășura cîte 200 de activități pe zi. Este minunat, formidabil, uluitor! Dacă voi veni la Festivalul de la Moscova va fi pentru a întîlni tineri creștini din lumea întreagă, pentru a ne găsi cu toții uniți întru Cristos, pentru a participa cu entuziasm la toate activitățile... (fragment).

GOZZINI GIUSEPPE-Italia

FESTIVAL

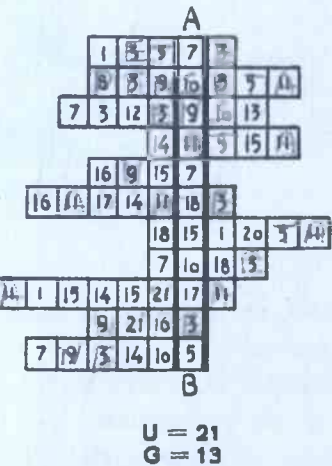

ORIZONTAL: 1) Infrățirea tineretului lumii în lupta pentru pace, prietenie și fericire; 2) Joc iubit de participanții la festivalurile mondiale ale tineretului și studenților — Curelușă de meșină; 3) Foruri de pregătire a festivalului în diferite țări de pe glob — Va urmări cu însuflețire desfășurarea Festi-

valului de la Moscova în zilele lui august 1957; 4)... Baba — Pronume — Universitate din Moscova unde vor fi găzduiți o parte din oaspeții la festival; 5) Participant la festival! — Iși vor schimba între ei tinerii din toate colțurile lumii, în capitala Uniunii Sovietice (nu sînt insigne!); 6) Pronume — Sprinteră — Capete de pod! 7) Cadouri pentru festival — Măsură agrară — Tudor Dinu — Diviziuni de timp; 8) Argou — Un tînăr ales pentru a merge la festival — Celebru pictor rus; 9) Trai nesfîrșit — Acum — Lubrifiant — Conjunție la Paris; 10) Pentru unul fericit luptă tineretul lumii! — Din cînd în cînd — A cunoaște; 11) Pronume — Cunoșcători — Dumneaei; 12) Pe mosor — Preponderență — La plural, intră în denumirea festivalurilor; 13) Titan — Imagine neștearsă a frumuseților Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie; 14) Sublinieri — Lac african; 15) Cu reflexe de aur — Îmbrăcăminte specifică fiecăruia la festival, potrivit țării respective — Pronume; 16) Pace, la

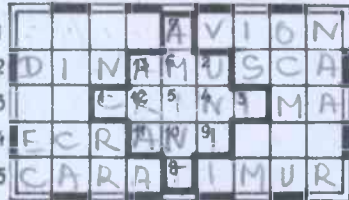
Moscova — Evenimentul de la Moscova. **VERTICAL:** 1) Opus unei anode — Cel mai de preț bun al oamenilor; 2) Globul are numai doi! — O manifestare din cadrul festivalului! 3) Inițiativă a organizațiilor internaționale de tineret pentru discutarea problemelor aferente — Personaj din filmul „Vagabondul” — Întrebare de mod; 4) Înmulțit — Înălătură — Timpul unor activități periodice artistice sau literare (pl.); 5) Lucrări din cadrul concursului cultural internațional inițiat de revista „Tineretul lumii” în cinstea festivalului — Un fluviu european, de la vărsare la izvor! 6) Probă de gimnastică la aparate — Veselie stîrmită de un bun comic la teatrul de estradă; 7) Spus, la Marsilia — Tantal — Evidența materialelor — De exemplu, J. Denis; 8) Comună prin Tîrnava Mare — Glume bune pe scenele revistelor din timpul festivalului — Prepoziție; 9) Rădăcină — Spectacol muzical clasic — Un cal dobrogean frumos — Partea bisericii; 10) Calif arab — Un iubitor al călătoriilor prin locuri de frumusețe încântătoare ale naturii — Petre, în monoverb! 11) Intimidat — A fixa privirea; 12) Locuri de desfășurare a spectacolelor de circ — Pentru ele luptă cu perseverență tineretul lumii din țările asprite și coloniale; 13) Vor cînta pe scenele Moscovei în timpul festivalului — Pronume — Fără cusur! 14) Pronume — Operă — Vălătuc; 15) Rio de... — Educație în spiritul respectării prieteniei față de toți semenii cinstiți; 16) Un tînăr care a trecut cu succes „examenul” spre a fi trimis ca delegat la Festivalul de la Moscova!

ARITMOGRIF FILATELIC

U = 21
G = 13
Folosind cele două litere indicate veți găsi o serie de ustensile ale filateliei, iar pe verticale A — B, pasunea în genere.

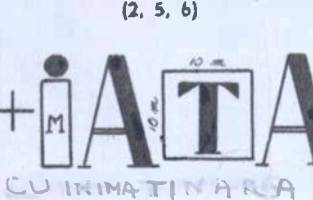
GĂSIȚI TITLUL FILMULUI

ORIZONTAL: 1) Instrumentul lui Barbu Lăutaru — N-are penă, dar toruși zboară; 2) Motor electric — insectă; 3) Iucător în echipa Locomotiva „Grivița roșie” — Motorul corpului omenești; 4) La cinematograful sau la televizor — În scris se exprimă prin 0; 5) Unitatea de măsură a aurului — Eroii, foarte cunoscuți, ai unei cărți scrise de Gaidar.

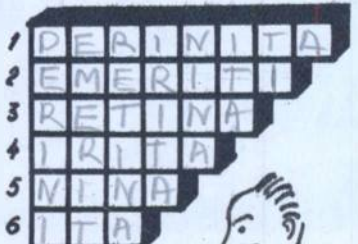
ORIZONTAL (în romb): 1) Una l
2) Acum (mold.); 3) Flori plăcute miroaitoare; 4) Diminutiv feminin; 5) Unit!
VERTICAL (în romb): 1) 100!
2) Trage brazele; 3) Amintire neterminată; 4) A împreuna; 5) Singuri!
Cîntind literele din romb în ordinea cifrelor din pătrățele, veți afla titlul unui film sovietic.

TRIVERB LITERAR

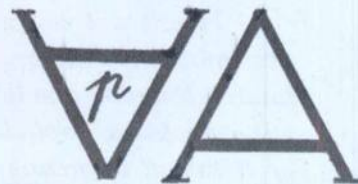

ORIZONTAL: 1) Horă românească des înălțită la festivalurile mondiale ale tineretului și studenților; 2) Sportivi sau artiști de frunte; 3) Tesuturi din componența ochiului; 4) A supăra; 5) Nume feminin; 6) Atențiune, să nu se incurce; 7) Simbolul titanului; 8) Prima literă din alfabet!

VERTICAL: la fel

BIVERB
(4-10)

Dezlegarea jocurilor

Dansuri populare. **ORIZONTAL:** 1) Sol; 3) Il; 4) Re; 5) Băți; 7) Ka; 9) Kolo; 11) B.S.; 12) Kazaciok; 14) O.R.L.; 15) Lelo; 16) Tineret; 17) Suk; 18) Ra; 19) Al; 21) Fo; 22) Mimica; 25) Ragie; 27) Fandandola; 30) Allat; 31) R.P.; 33) N. T.; 34) Idee; 35) Gopok; 39) Ari; 40) Hio; 41) Loși; 43) Italia; 45) An; 46) Pi; 47) Hot; 48) Davla; 51) Vioara; 54) Cadril; 55) Slab; 56) Bi; 57) Han; 59) O.C.L.; 60) Rob; 61) Ara. **VERTICAL:** 1) Strba; 2) Ole; 5) Bo; 6) Teskoti; 7) Kozlik; 8) Āla; 9) Kortuli; 10) Oclei; 11) Bolero; 12) Ka; 13) Ier; 17) Samba; 20) Citri; 21) Fogot; 23) Cedatã; 24) Cearday; 26) Il; 27) Fa; 28) Ranghi; 29) Aitoit; 32) Perința; 35) Ei; 37) Poa; 38) Klin; 42) Aa; 44) Laed; 46) Polca; 47) Hu; 49) Alai; 50) Aida; 51) Vals; 52) Orb; 53) R.L.; 54) Cai; 56) Bulba; 57) Hora; 58) Acord.
Moscova. **ORIZONTAL:** 1) Salã — Ore — Vãz — Arta; 2) Cultural — Odihnã; 3) Or — Kremlin — Ir; 4) El — Si — Vag — Em — As; 5) Ritmic — Șrag — Obosib; 6) Tumult — Lãsatã; 7) Il — Al — A.P. — Vi — Ci — T.D.; 8)

Jãm — Repln — Ulei; 9) Ab — Tretiakov — L.O.; 10) J.O — Tra — Trota — Ali — En; 11) Rerã — Uta — Avi; 12) P.A. — Optic — Muzee — Ic; 13) Ațipi — La — As — Prizã; 14) Loco — Dolgorskã — Știr; 15) Aa — Industrie — U.T.; 16) Tr. — Iunie — Inrot — Ni; 17) Est — Tei — Ara; 18) Marmorã — Savanți; 19) Nioobiu — Teatre; 20) Ju — R.S. **VERTICAL:** 1) Ermitaj — Palat; 2) Școli — Laboratoare; 3) Aur — Tz — Ic — S.M.; 4) Ll — Amu — Metropolitan; 5) Ata — Ima — Rapi — Ri; 6) Sculpta — Dinamo; 7) Gorã — Piloni — Obii; 8) Rar — Stareț — Calde — Riv; 9) Elevi — Petru — G.U. — Tãu; 10) Mare — Piatã Roșie; 11) Volgã — Viatã — Rt — Ist; 12) Adl — Glinka — Mauri — Aer; 13) Uzine — Pușkin — Vas; 14) Moscova — Iernat; 15) Ani — Bal — Laep — N.R.; 16) R.I. — Tot — Universitate; 17) Tri — Si — It — Ri; 18) Aeral — Televiziune; 19) Stadion — Cãrți.
Vitrina literarã: Brazdã și Paloș — Teodoru.
Fuga consoanelor: Sã înceteze experiențele cu arma atomicã

Tineretul lumii

PICTURĂ OFERITĂ „TINERETULUI LUMII”
DE MARELE PICTOR MEXICAN DIEGO RIVERA

Ca majoritatea tinerilor, tinerii pictori au în fața lor o sarcină mare și minunată ce antrenează totodată și o răspundere uriașă, aceea a omenirii: lupta victorioasă pentru o pace trainică.

Tinerii sînt cel mai direct amenințați de război. Ei ar fi primii sacrificiați. Trebuie să reținem deci mîna celor ce ar voi să declanșeze un nou război, folosindu-ne de prietenia și de solidaritatea tuturor tinerilor din lume. Ei sînt păzitorii prezentului și ai viitorului apropiat. Dacă ei își vor da mîna pentru a împiedica războiul, acesta ar deveni imposibil, iar copiii, păzitorii generațiilor viitoare, ar fi salvați împreună cu mamele lor, păzitoarele trecutului, ale prezentului și ale viitorului, și împreună cu ei toți ar fi salvată și posibilitatea progresului omenesc. Pacea ar fi asigurată.

Cu prilejul acesta, ca vechi pictor, fac apel cu toată puterea ce mi-a mai rămas la tinerii pictori din lume, cerîndu-le să înțeleagă că ceea ce pot face mai bine pentru opera lor este să se alăture luptei pentru împiedicarea războiului și dobîndirea păcii.

Oricare ar fi tendința artistului, oricare ar fi modul său de exprimare, el poate găsi inspirația în dorința arzătoare și voința de nezdruclinat de a stabili prietenia, bucuria și dragostea între tinerii din lume.

Utilizînd toate resursele sensibilității lor și ale puterii lor de exprimare, toți tinerii artiști pot lupta din toată inima pentru a împiedica războiul și a stabili o pace trainică, spre bucuria întregii omeniri.

Diego Rivera